

การใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์

ปริญญานิพนธ์
ของ
รอต บินหมัดหนี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
พฤษภาคม 2551

การใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์

ปริญญานิพนธ์
ของ
รอต บินหมัดหนี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนั้นหนาการ

พฤษภาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์

บทคัดย่อ

ของ

รอด บินหมัดหนี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

พฤษภาคม 2551

รอด บินหมัดหนึ่. (2551). การใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์. ปรินูญานพนธ์ วท.ม.
(การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการผู้ควบคุม: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงพล ต่อณี, ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ชัยโรจน์ สายพันธ์ุ.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัท
หลักทรัพย์ ตามตัวแปร เพศ สถานภาพ และตำแหน่งงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานบริษัท
หลักทรัพย์ จำนวน 377 คน ซึ่งได้มาโดย วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random
sampling) เครื่องมือ ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้
สถิติพื้นฐาน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบค่า
เอฟ (F-test)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. พนักงานบริษัทหลักทรัพย์มีการปฏิบัติกิจกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวม อยู่ในระดับ
ปฏิบัติบ้าง โดยใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมประเภทกิจกรรมพักผ่อนอยู่กับบ้านมากกว่ากิจกรรม
อื่น

2. พนักงานบริษัทหลักทรัพย์เพศชายและเพศหญิง มีการปฏิบัติกิจกรรมการใช้เวลา
ว่างในรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยพนักงานเพศชายจะมีการ
ปฏิบัติกิจกรรมออกกำลังกาย กิจกรรมพักผ่อนนอกบ้าน และกิจกรรมท่องเที่ยว มากกว่าเพศหญิง
ในขณะที่พนักงาน เพศหญิงมีการปฏิบัติกิจกรรมพักผ่อนอยู่กับบ้านมากกว่าเพศชาย

3. พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ที่สถานภาพและตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีการปฏิบัติ
กิจกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมและแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

A STUDY OF LEISURE TIME SPENDING OF EMPLOYEES
IN SECURITIES EXCHANGE COMPANY

AN ABSTRACT
BY
ROD BINMADNIE

Presented in Partial fulfillment of the Requirements for the
Master of Science Degree in Recreation Management
at Srinakharinwirot University
May 2008

Rod Binmadnie. (2008). *A Study of Leisure time spending of employees in Securities Exchange Company*. Master thesis, M.S. (Recreation Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committees: Asst. Prof. Dr.Songpol Tornee, Asst. Prof. Chairaje Saiphant.

The purposes of this research were to study and compare a leisure time spending of employees in Securities Exchange Company. The samples were 377 employees in Securities Exchange Company. Study samples were selected by stratified random sampling. The questionnaire was used as an instrument for data collection. Percentage, mean, standards deviation, t-test statistics and F-test were applied for data analysis.

The results were as follows:

1. The leisure time spending of employees in Securities Exchange Company was in poor level. They had more activities at home than other activities.
2. There were significant differences in leisure time spending between male and female employees in Securities Exchange Company at .05 level. Male employees have more exercise activities, outside home recreation activities and touring activities than female employees but female employees have more activities at home than male employees.
3. The significant difference in leisure time spending was not found between the employees in Securities Exchange Company with different in status and position.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์

ของ
รอต บินหมัดหนี

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2551

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงพล ต่อณี)

.....ประธาน
(อาจารย์จุมพล ลัมพาภิวัฒน์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงพล ต่อณี)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อารมณ นาวากาญจน์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดีจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงพล ต่อนี้, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์ คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และขอขอบพระคุณท่าน อาจารย์จุมพล ลัมพาภิวัฒน์, รองศาสตราจารย์ ดร.อารมณ นาวากาญจน์ กรรมการสอบปากเปล่าที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงเนื้อหาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวดี พึ่งโพธิ์ทอง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์ คุณวราภรณ์ ลิขิตธีรฤติ บริษัทหลักทรัพย์ พัฒนสิน จำกัด (มหาชน) และคุณพรเอนก รัตนะ บริษัทหลักทรัพย์ สินเอเชีย จำกัด ที่ให้ความอนุเคราะห์รับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการวิจัย ให้คำแนะนำ แก้ไขและปรับปรุงเครื่องมือจนมีคุณภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาสันทนากการทุกท่านที่ให้ความเอื้อเฟื้อช่วยเหลือในการศึกษา และอาจารย์ผู้สอนที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาจนผู้วิจัยมีความรู้เพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น ขอขอบคุณเป็นพิเศษสำหรับคุณสมัคร ภูมิเขต

ขอกราบขอบพระคุณและระลึกถึง คุณพ่อ และคุณแม่ ผู้ให้กำเนิดที่ได้เลี้ยงดูอบรมสั่งสอน และสนับสนุนผู้วิจัยมาโดยตลอด และที่สำคัญยิ่งกำลังใจจากคุณนัตตา เด็กชายพีร์ และเด็กหญิงรพี บินหมัดหนี่ และขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นการจัดการนันทนาการ รุ่น 5 ทุกคน

ประโยชน์หรือคุณค่าและความดีงามประการใดจากปริญญานิพนธ์นี้ อันพึงมีแก่ผู้อ่านและผู้สนใจทั่วไป ผู้วิจัยขอน้อมนำเป็นเครื่องบูชาพระคุณพ่อ-แม่ ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

รอด บินหมัดหนี่

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
สมมติฐานในการวิจัย.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้เวลาว่าง.....	5
ข้อมูลที่เกี่ยวข้องของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	12
ข้อมูลที่เกี่ยวข้องของบริษัทหลักทรัพย์.....	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	20
งานวิจัยในประเทศไทย.....	22
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	27
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	27
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	27
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	29
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	41
บทย่อ.....	41
สรุปผลการวิจัย.....	43
อภิปรายผล.....	44
ข้อเสนอแนะ.....	45
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	46
บรรณานุกรม.....	47
ภาคผนวก.....	52
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	61

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
-----------------------------	---

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ สถานภาพ และตำแหน่งงานของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์.....	32
2 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ในประเภทกิจกรรมออกกำลังกายโดยรวมและตามชนิดกิจกรรมออกกำลังกาย.....	33
3 ค่าเฉลี่ยความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ในประเภทกิจกรรมพักผ่อนอยู่กับบ้านโดยรวมและตามชนิดกิจกรรม...	34
4 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ในประเภทกิจกรรมพักผ่อนนอกบ้านโดยรวมและตามชนิดกิจกรรม.....	35
5 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ในประเภทกิจกรรมท่องเที่ยวโดยรวมและตามชนิดกิจกรรม.....	36
6 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์โดยรวมและตามประเภทกิจกรรม.....	37
7 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตามประเภทกิจกรรมการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ จำแนกตามเพศ.....	38
8 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตามประเภทกิจกรรมการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ จำแนกตามสถานภาพ.....	39
9 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตามประเภทกิจกรรมการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ จำแนกตามตำแหน่งงาน.....	40

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การดำเนินชีวิตของมนุษย์ทุกคนมีความสัมพันธ์ และเกี่ยวข้องกับการใช้เวลาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การกระทำกิจกรรมต่างๆ ทั้งที่มีประโยชน์และไม่มีประโยชน์ ทุกคนล้วนต่างผูกพันกับเวลาโดยที่เราไม่รู้ตัวและแยกออกจากกันไม่ได้ จนกล่าวได้ว่าเวลาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต (สัมพรณี เสดสุบรรณ. 2549: 1) ดังที่ สมชาย ศุภธาดา (2532: 38) กล่าวว่า เวลาเป็นทรัพยากรที่มีคุณลักษณะพิเศษเฉพาะตัว เราทุกคนเกี่ยวข้องกับความไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ในทำนองเดียวกันเวลาก็เข้าไปมีส่วนสัมพันธ์กับทรัพยากรประเภทอื่นๆ ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับวิรัช สงวน วงศ์วาน (2533: 44) กล่าวว่า ถ้าควบคุมเวลาไม่ให้อล้งลอยไปโดยไม่มีจุดหมายได้ ก็จะสามารถสร้างผลงานต่างๆ ที่ตั้งเป้าหมายไว้ได้

การบริหารเวลาจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน โดยเฉพาะพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ที่ต้องทำงานแข่งกับเวลา เนื่องจากหน้าที่การงานที่ต้องดูราคาของหลักทรัพย์ที่ขึ้นลงตามภาวะการซื้อขายของตลาดหลักทรัพย์ตลอดเวลา จากการสำรวจเบื้องต้นพบว่า ในสภาพที่ต้องทำงานแข่งกับเวลาบวกกับความผันผวนของสภาพของตลาดหลักทรัพย์ ทำให้พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ มีความเครียดเกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สมบัติ กาญจนกิจ (2544: 15) กล่าวว่าสังคมไทยในปัจจุบันมีวิถีชีวิตเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ตามยุคสมัยของข้อมูลข่าวสารและโลกาภิวัตน์ ทุกคนต้องขวนขวายรีบเร่งและเป็นสังคมผู้บริโภค มุ่งเน้นการหารายได้หรือวัตถุธรรมเพื่อสร้างความเป็นอยู่ที่ดีกว่า อย่างไรก็ตาม คนไทยได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงเมื่อเกิดภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ เกิดความเครียดทางสังคมที่ส่งผลทางด้านเศรษฐกิจ เมื่อเศรษฐกิจการสร้างงานลดลงทำให้เกิดภาวะการว่างงานมากขึ้น เกิดเวลาว่างมากขึ้นพร้อมกับความเครียดของบุคคลเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ

ดังนั้น การใช้เวลาว่างจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง นอกจากเพื่อลดความเครียดแล้วยังจะสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอีกด้วยดังที่ ประพันธ์ศิริ ไชยชนะใหญ่ (2527: 12) ได้กล่าวไว้ว่า การรู้จักใช้เวลาว่างเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งของมนุษย์ ผู้ฉลาดพึงแสวงหาวิธีการพักผ่อนโดยใช้กิจกรรมต่างๆ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์กับตนเอง และสังคม ซึ่งจะเป็นเครื่องตอบสนองความต้องการความสนใจและความพึงพอใจของผู้นั้น กิจกรรมที่อาจใช้เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจนี้ ควรทำเมื่อเวลาว่าง เช่น เวลาที่เหลือจากงานประจำ เวลาที่เหลือจากการหลับนอน หรือเวลาที่เหลือจากการประกอบกิจวัตรประจำวันต่าง ๆ ด้วยเหตุผลดังกล่าวมนุษย์จึงจำเป็นต้องประกอบกิจกรรมบางอย่างในยามว่างเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด และความเมื่อยล้าต่างๆ กิจกรรมนั้นควรเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์กับตนเอง และสังคม บางคนประกอบกิจกรรมที่ไม่พึงปรารถนาบางอย่างเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดของตนเอง

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะศึกษาการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัท
หลักทรัพย์ เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงการจัดสวัสดิการของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ จำแนกตามตัวแปร
เพศ สถานภาพ และตำแหน่งงาน

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบถึงการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการ
พิจารณาในการจัดกิจกรรมและจัดสวัสดิการให้กับพนักงานของบริษัทหลักทรัพย์

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ พนักงานของบริษัทหลักทรัพย์ที่เป็นสมาชิกของ
สมาคมบริษัทหลักทรัพย์ จำนวน 38 บริษัท จำนวน 16,059 คน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ พนักงานของบริษัทหลักทรัพย์ที่เป็นสมาชิก
ของสมาคมบริษัทหลักทรัพย์จำนวน 377 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เทียบตาราง
กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540: 303; อ้างอิงจาก
Krejcie; & Morgan. 1970) และเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random
sampling) เพื่อกำหนดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างแต่ละประเภทต่อไป

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. เพศ แบ่งเป็น
 - 1.1 ชาย
 - 1.2 หญิง
2. สถานภาพ แบ่งเป็น
 - 2.1 โสด
 - 2.2 สมรส
 - 2.3 หย่า หม้าย แยกกันอยู่

3. ตำแหน่งงาน แบ่งเป็น

3.1 ผู้จัดการ

3.2 หัวหน้างาน

3.3 พนักงาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ การใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เวลาว่าง หมายถึง เวลาที่เป็นอิสระของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์หลังจากการปฏิบัติงานประจำวันและว่างจากภารกิจอื่นๆ หลังเลิกงานในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 17.00 น. เป็นต้นไป

2. การใช้เวลาว่าง หมายถึง การใช้เวลาว่างทำกิจกรรมที่นอกเหนือจากการปฏิบัติงานประจำวันและว่างจากภารกิจอื่นๆ หลังเลิกงานในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 17.00 น. เป็นต้นไป โดยแบ่งกิจกรรมการใช้เวลาว่างออกเป็น 4 ด้านได้แก่

2.1 กิจกรรมออกกำลังกาย

2.2 กิจกรรมพักผ่อนอยู่กับบ้าน

2.3 กิจกรรมพักผ่อนนอกบ้าน

2.4 กิจกรรมท่องเที่ยว

3. ระดับการปฏิบัติ หมายถึง จำนวนครั้งที่พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ใช้เวลาว่างในการปฏิบัติกิจกรรม แบ่งออกเป็น 4 ระดับได้แก่

3.1 ปฏิบัติเป็นประจำ หมายถึง การใช้เวลาว่างทำกิจกรรม 4-5 วัน ต่อสัปดาห์ หลังเลิกงานในวันจันทร์ ถึงวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 17.00 น. เป็นต้นไป

3.2 ปฏิบัติบ่อยครั้ง หมายถึง การใช้เวลาว่างทำกิจกรรม 2-3 วัน ต่อสัปดาห์ หลังเลิกงานในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 17.00 น. เป็นต้นไป

3.3 ปฏิบัติบ้าง หมายถึง การใช้เวลาว่างทำกิจกรรม 1 วัน ต่อสัปดาห์ หลังเลิกงานในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 17.00 น. เป็นต้นไป

3.4 ไม่ปฏิบัติ หมายถึง ไม่ได้ใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรม หลังเลิกงานในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 17.00 น. เป็นต้นไป

4. พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ หมายถึง บุคคลที่เป็นพนักงานประจำปฏิบัติหน้าที่ในบริษัทหลักทรัพย์

5. สถานภาพ หมายถึง สภาพของแต่ละบุคคลทางสังคมที่บ่งบอกถึงสถานะ ได้แก่

5.1 โสด

5.2 สมรส

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้เวลาว่าง
 - 1.1 ความหมายของการใช้เวลาว่าง
 - 1.2 ลักษณะของการใช้เวลาว่าง
 - 1.3 ความสำคัญของการใช้เวลาว่าง
 - 1.4 ประเภทของการใช้เวลาว่าง
2. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
 - 2.1 ประวัติความเป็นมา
 - 2.2 การจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
3. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องของบริษัทหลักทรัพย์
 - 3.1 หน้าที่ความรับผิดชอบของบริษัทหลักทรัพย์
 - 3.2 บริการอื่น ๆ ของบริษัทหลักทรัพย์
 - 3.3 รายชื่อและที่อยู่ของบริษัทหลักทรัพย์
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยในประเทศ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้เวลาว่าง

ความหมายของการใช้เวลาว่าง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหมายของเวลาว่าง ซึ่งมีผู้รู้ได้ให้ความหมายของเวลาว่างไว้ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

เวลา หมายถึง ช่วงระยะเวลาประกอบกันเป็นความยาวนานที่มีอยู่หรือเป็นอยู่โดยนิยามกำหนด เป็นครุ ุคราว วัน เดือน ปี (ราชบัณฑิตยสถานไ 2525 : 751) เวลา คือ ณะหนึ่งของปรากฏการณ์ที่เป็นอยู่หรือดำเนินต่อเนื่องไปจากอดีตปัจจุบันจนเป็นอนาคต และหวนกลับคืนมาไม่ได้ (The Grolier International Dictionary. 1979 : 1746)

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2528 : 16) กล่าวว่าไว้ว่า เวลาว่าง (Leisure) หมายถึงเวลาว่าง (Free time) จากกิจกรรมที่จำเป็นอื่น ๆ อาทิเช่น ว่างจากงานประจำ เวลานอนหลับ และเวลาที่ประกอบกิจวัตรประจำวัน

ชัยณรงค์ สุวรรณสาร (2528 : 39) ได้ให้ความหมายของเวลาว่า “เวลาเป็นทรัพยากรที่มีอยู่สิ่งเดียวในโลกไม่สามารถสะสมไว้ได้เหมือนสะสมเงินหรือวัตถุ”

วิมาน จีวเจียม (2529 : 6) ได้ให้ความหมายของเวลาไว้ดังนี้

1.เวลาเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มนุษย์ได้รับเท่าเทียมกัน สำหรับใช้ในการทำงาน โดยมีหน่วยนับเป็น วินาที นาที ชั่วโมง วัน สัปดาห์ เดือน ปี ยกเว้น ช่วงอายุขัยซึ่งจะไม่เท่ากัน

2.เวลาเป็นทรัพยากรที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ เวลาผ่านไปแล้วจะหวนกลับสู่อีกจุดอีกย่อมทำไม่ได้

3.เวลาเป็นทรัพยากรที่สะสมไม่ได้ จึงไม่มีธนาคารหรือโรงพัสดุ หรือห้องเก็บสะสมเวลา4. เวลาเป็นทรัพยากรที่อนุรักษ์ไม่ได้ หรือหยุดเวลาไม่ได้ เวลาต้องเดินไปตามทิศทางของเวลา จากอดีตไปสู่อนาคตเป็นลักษณะก้าวไปข้างหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง

5.เวลาเป็นทรัพยากรที่หายืมเช่นเดียวกับเงินหรือวัสดุไม่ได้

ปธาน สุวรรณมงคล (2533 : 80) ได้กล่าวไว้ว่า เวลานั้นเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและไม่สามารถสะสมได้เหมือนทรัพยากรอื่น ๆ คนส่วนมากจะมองไม่เห็นความสำคัญของเวลา เนื่องจากเห็นว่า เวลานั้นมีอยู่แล้วไม่ต้องไปชวนขวยหามาให้เหนื่อยยาก ดังนั้น เวลา จึงเป็นทรัพยากรที่ทุกคนต้องให้ความสำคัญ ดังคำกล่าวที่ว่า “เวลาและวารีไม่เคยคอยใคร”

สมบัติ กาญจนกิจ (2535 : 28-29) ได้ให้ความหมายของเวลาว่างไว้มีแนวความคิดโดยแยกออกเป็น 5 ความหมายคือ

1. ทักษะของเวลาว่างแบบดั้งเดิม เวลาว่าง คือ เวลาที่ไม่ได้ทำงาน
2. เวลาว่าง คือ หน้าที่ของสังคมชนชั้น
3. เวลาว่าง คือ กิจกรรมที่กระทำในช่วงเวลาว่าง
4. เวลาว่าง คือ เวลาอิสระ
5. เวลาว่าง คือ วิถีชีวิต หรือสภาพที่เกิดขึ้นที่ต้องการให้บุคคลประสบความสำเร็จ ที่เขาต้องการกระทำได้ และยังได้กล่าวถึงลักษณะ และองค์ประกอบของกิจกรรมในเวลาว่าง ดังนี้

5.1 ระดับของความมีอิสระภาพที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเวลา และการตัดสินใจ เป็นเวลาที่ปราศจากการควบคุม เป็นการใช้เวลาอย่างอิสระในการเข้าร่วมกิจกรรมการเล่น เป็นการแสดงออกอย่างอิสระ เป็นกิจกรรมดีหรือไม่ดีก็ได้

5.2 การแสดงออกแห่งตน เวลาว่างเป็นเรื่องที่บุคคลได้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการแสดงออกแห่งตน สามารถจัดขึ้นได้ในสถานการณ์ที่มีความสนใจ

5.3 ความพอใจในกิจกรรมเวลาว่างจะต้องก่อให้เกิดความพอใจ ไม่เน้นกฎกติกา
เพลโต (ธัญญรัตน์ วงษ์สมัย. 2542 : 12 ; อ้างอิงจาก Plato. 1978 : 3) ได้ให้ความหมายของเวลาไว้ 3 ประการ คือ

- 1.เวลาว่างคือเวลาที่เหลืออยู่
- 2.เวลาว่างคือเวลาที่เป็นอิสระจากกิจกรรมอื่น ๆ

3. เวลาว่างเป็นเวลาที่เป็นตัวของตัวเองหรือความเป็นอิสระจากสภาพจิตใจที่จดจ่ออยู่กับการทำงานหรือสิ่งต่างๆ

เมเยอร์ (ธัญญรัตน์ วงษ์สมัย. 2542 : 12; อ้างอิงจาก Mayers. 1964) ได้แบ่งเวลาไว้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1. เวลาส่วนตัว (Existence) เป็นเวลาที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมส่วนตัว เช่น การกินอาหาร นอน ดูแลร่างกาย
2. เวลาทำงาน (Subsistence) เป็นเวลาที่คนต้องทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพ
3. เวลาว่าง (Leisure) เป็นเวลาที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมการเล่น พักผ่อนที่นันทนาการ และยังคงกล่าวถึงการใช้เวลาว่างมี 2 ประเภท คือ

3.1 เวลาว่างจริง (True Leisure) คือเวลาว่างที่เราได้ไตร่ตรองใช้เลือกหรือตัดสินใจทำกิจกรรมหนึ่งที่เรารู้สึกอยากทำ

3.2 เวลาว่างเชิงบังคับ (Enforced Leisure) คือเวลาที่เราไม่ได้เลือกทำอะไร แต่มี “เวลาว่าง” นั้นอยู่ เช่น ตกงาน ป่วย เกษียณอายุ ซึ่งทำให้เราต้องทำใจใช้เวลาว่างนั้นทำอะไรสักอย่างเพื่อเป็นการฆ่าเวลาให้เวลานั้นหมดไป

วิสคอฟ (ธัญญรัตน์ วงษ์สมัย. 2542 : 12 ; อ้างอิงจาก Weiskopf. 1975 : 3) กล่าวถึงเวลาว่างไว้ว่า “เวลาว่าง” (Leisure) โดยทั่วไปหมายถึงเวลาอันเป็นอิสระของบุคคลหลังจากปฏิบัติกิจกรรมที่จำเป็นและว่างจากการทำงานประจำ เวลาว่างเป็นช่วงเวลาที่เป็นส่วนตัวอย่างสมบูรณ์หลังจากเสร็จสิ้นจากการงานประจำและปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ในช่วงเวลาอิสระที่บุคคลสามารถปฏิบัติกิจกรรมตามความพึงพอใจ และก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

เจ บี แนช (Jay, B. Nash. 1977: 50) กล่าวว่า เวลาว่างหมายถึง เวลาอิสระจากกิจกรรมที่จำเป็นทั้งหมด อาจจะว่างจากงานประจำ ภารกิจ กิจกรรมประจำวันก็ได้

โทมัส (Thomas 1963: 2.; อ้างอิงจาก เอนก หงษ์ทองคำ. 2524: 3) กล่าวว่า เวลาว่างคือความพอใจเลือกทำสิ่งใดตามความต้องการของตนเองโดยปราศจากการบังคับ

ฟิธเจอร์รอลด์ (Fitzgerald. 1972: 35.; อ้างอิงจาก เอนก หงษ์ทองคำ. 2542: 2) กล่าวว่า เวลาว่าง หมายถึง เวลาที่เหลือจากงาน เป็นการแสดงออกตามความสนใจในเวลาอิสระ เวลาว่างและนันทนาการมีใช้สิ่งเดียวกัน เวลาว่างหลายอย่างที่ติดต่อสร้างสรรค์เป็นความฝันก็สามารถจัดเป็นนันทนาการได้

สรุปได้ว่า เวลาว่าง คือ เวลาที่เป็นอิสระจากการงานและภารกิจต่าง ๆ ทำด้วยความสุขใจ ไม่ได้อยู่ใต้คำสั่งของผู้หนึ่งผู้ใด

ลักษณะของการใช้เวลาว่าง

การดำเนินชีวิตของบุคคลในแต่ละวัน แตกต่างกันไปตามหน้าที่การงาน และตามลักษณะทางภูมิศาสตร์ของแต่ละท้องถิ่น แต่อย่างไรก็ตามได้มีผู้ที่ศึกษาค้นคว้าการใช้เวลาของมนุษย์ไว้ดังนี้

รัชนี้ ลาซโรจน์ (2527 : 31-32) กล่าวว่า การใช้เวลาของคนนั้นสามารถจำแนกออกเป็น 4 ทาง ได้แก่

1. เวลาที่ใช้ในการทำงาน คือเวลาที่ใช้ในการประกอบอาชีพ
2. เวลาที่ใช้ในการนอนหลับ
3. เวลาเพื่อทำกิจวัตรประจำวัน
4. เวลาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ

สรุปได้ว่า การใช้เวลาของคนเรา สามารถจำแนกได้ 4 ลักษณะ คือเพื่อการทำงาน ใช้เพื่อการนอนหลับ เพื่อกิจวัตรประจำวัน และเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ

ความสำคัญของการใช้เวลาว่าง

ในสภาพปัจจุบัน ผู้คนมีความแข่งขันกันสูง ต้องการประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน จึงไม่ค่อยมีเวลาที่ว่างเพื่อการทำกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจ การแบ่งเวลาที่มีอยู่เพื่อการใช้ชีวิตให้เหมาะสมจึงเป็นสิ่งที่ต้องทำ มีผู้ให้ความสำคัญและความรู้เกี่ยวกับความสำคัญของการใช้เวลาว่างไว้ดังนี้

ฟอง เกิดแก้ว (2527 : 33) ได้กล่าวไว้ว่า เวลาว่างเป็นเวลาที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง สามารถนำมาพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ด้วย พัฒนาสุขภาพ สร้างมนุษยสัมพันธ์ สร้างความเป็นพลเมืองดีและพัฒนาบุคคลเป็นอย่างดี

ประพันธ์ศิริ ไชยชนะใหญ่ (2527 : 12) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการใช้เวลาว่างว่า การรู้จักใช้เวลาว่างเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งอย่างหนึ่งของมนุษย์ ผู้ฉลาดย่อมแสวงหาวิธีการพักผ่อน โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ อันก่อให้เกิดประโยชน์กับตนเองและสังคมซึ่งจะเป็นเครื่องตอบสนองความต้องการ ความสนใจและความพึงพอใจของผู้นั้น กิจกรรมที่อาจใช้เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจนั้น มีมากมายหลายชนิดซึ่งอาจเลือกได้ตามความสมัครใจ การประกอบกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจนี้ ควรทำเมื่อมีเวลาว่าง เช่น เวลาที่เหลือจากงานประจำ เวลาที่จากการนอนหลับ หรือเวลาที่เหลือจากการประกอบกิจวัตรประจำวันต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้มนุษย์จึงจำเป็นต้องประกอบกิจกรรมบางอย่างในยามว่างเพื่อผ่อนคลายความเครียดและความเมื่อยล้าต่าง ๆ กิจกรรมนั้นควรเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม บางคนประกอบกิจกรรมที่ไม่พึงปรารถนาบางอย่างเพื่อการผ่อนคลายความตึงเครียดของตนเอง

วิวัฒน์ พวงมะลิ (2533 : 17) กล่าวว่า เวลามีความสำคัญต่อเรามาก เพราะเวลาเป็นทรัพยากรที่จำกัดที่สุด เวลาเป็นสิ่งที่ตัดสินคุณค่า เป็นเครื่องหมายความเจริญเติบโต เป็นทรัพยากรล้ำค่า เป็นเวทีชีวิต เป็นสัญลักษณ์ของการเปลี่ยนแปลง เป็นตัวสร้างความหวัง เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดประโยชน์ ตลอดจนเป็นตัวกำหนดพัฒนาการของมวลสรรพสิ่งในโลกของเรา

สมบัติ กาญจนกิจ (2533 : 37-38) ได้สรุปให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้เวลาว่างไว้ดังนี้

1. ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดของร่างกาย
2. ช่วยให้มีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์

3. ทำให้จิตใจสดชื่นแจ่มใส
4. ทำให้ครอบครัวได้แสวงหาความสุขร่วมกัน
5. ทำให้มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน
6. ทำให้ได้รับความรู้เพิ่มเติม
7. สร้างมิตรภาพและความสัมพันธ์อันดี
8. สร้างรายได้นอกเหนืองานปกติ

เมื่อบุคคลและชุมชนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ หรือกิจกรรมนันทนาการก็จะก่อให้เกิดคุณค่าและประโยชน์ต่าง ๆ ตามมา จะเห็นได้ว่า การที่ประชาชนได้มีโอกาสใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ไม่สร้างความเดือดร้อนให้แก่สังคมด้วยการร่วมกิจกรรมนันทนาการ จะทำให้พวกเขาเหล่านั้นได้เรียนรู้เรื่องหน้าที่ ความรับผิดชอบ รักหมู่คณะ รักความยุติธรรม ไม่เห็นแก่ตัว มีน้ำใจ ให้บริการอาสาสมัคร ช่วยเหลือสังคม ซึ่งถือได้ว่าเป็นกิจกรรมของพลเมืองดีของประเทศไทย และเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

ทองสุข สัมปหังสิต (2531 : 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ว่า การใช้เวลาว่างที่ถูกต้องจะเป็นประโยชน์อย่างมาก ทั้งยังเป็นการลดปัญหาต่าง ๆ ด้วย โดยเฉพาะปัญหาวัยรุ่นในปัจจุบัน ซึ่งมักมีต้นเหตุมาจากการใช้เวลาว่างไม่ถูกต้องเหมาะสมเช่นการ ติดยาเสพติด เล่นการพนัน มั่วสุมสถานเริงรมย์ต่าง ๆ การช่วยให้มีการใช้เวลาว่างที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์นั้นสามารถทำได้ โดยบิดา มารดา ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ รวมทั้งสถานศึกษาต้องปลูกฝังความสนใจในการใช้เวลาว่างให้กับเด็ก

ดาร์ธ ดาราศักดิ์ (2525 : 11-12) กล่าวว่า ในสังคมโลกสมัยปัจจุบันประชาชนมีเวลาว่างมาก ซึ่งเวลาดังกล่าวเปิดโอกาสให้คนได้รับความรื่นเริงจากกิจกรรมนันทนาการได้ อย่างไรก็ตาม เวลาว่างนี้คือสิ่งที่ต้องศึกษาเพราะมีอิทธิพลต่อชีวิตของสังคมสมัยใหม่อย่างมาก เวลาว่างนั้นมีบทบาทที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. เวลาว่างเป็นปัญหาของสังคม (Social problem) เวลาว่างนั้นทำให้คนมีอิสระที่จะทำในสิ่งที่เขาต้องการเมื่อไร ที่ไหน กับใครก็ได้ อันจะเป็นการพัฒนาสังคมทางกาย และจิตใจของเขา การที่คนทำอะไรในเวลาว่างนั้นเป็นสิ่งที่บ่งบอกให้เห็นบุคลิกลักษณะ ฐานะ และสังคมของเขา เวลาว่างในสังคมสมัยใหม่นั้น มีผลดีหรือเลวต่อความเป็นอยู่ของบุคคลต่อครอบครัวต่อชุมชน และต่อประเทศชาติ ปัจจัยที่มีผลต่อเวลาว่างในสังคมสมัยใหม่และปัญหาทางสังคมที่เกิดขึ้นจากเวลาว่างนั้นมีดังนี้

- 1.1 ความก้าวหน้าทางเทคนิคและอุตสาหกรรม
- 1.2 ฐานะความเป็นอยู่สะดวกสบายขึ้น
- 1.3 การศึกษาเจริญขึ้น
- 1.4 เวลาว่างมากขึ้น
- 1.5 ปัญหาคนว่างงาน
- 1.6 ทศนคติทางสังคมเปลี่ยนรูปแบบ

1.7 ประชากรเพิ่มขึ้น

2. เวลาว่างเป็นองค์ประกอบของเศรษฐกิจ (Economic factor) เวลาว่างที่นอกเหนือจากการต้องทำมาหาเลี้ยงชีพก็คือ เวลาว่างของคน ในเวลาว่างนี้คนอ่านนวนิยาย ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ เล่นกีฬาต่าง ๆ ไปดูหนังดูละคร ไปท่องเที่ยวเยี่ยมเยียนเพื่อน ๆ เป็นต้น การที่สินค้าจะขายได้นั้น เกิดจากคนที่มีเวลาว่าง มีความปรารถนาที่จะซื้อ และมีเงินจะซื้อ ฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศ ขึ้นอยู่กับการใช้จ่ายและรายได้ของประชากร เวลาว่างนั้นมีอิทธิพลใหญ่ยิ่งต่อเศรษฐกิจของชาติ เมื่อ 50 ปีก่อน คนงานต้องทำงาน 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เวลาที่เหลือนั้น เป็นเวลาที่ต้องใช้อย่างเหมาะสม มีผู้พยากรณ์ไว้ว่า อีก 30 ปีข้างหน้า มนุษย์จะทำงานสัปดาห์ละ 20 ชั่วโมง เพราะมีเครื่องทุ่นแรง และเครื่องอำนวยความสะดวกในการทำงาน เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ จะเป็นปัญหาเกี่ยวกับคนมีเวลาว่างมาก และเป็นปัญหาคอนวังก์งาน เมื่อเป็นเช่นนี้ ทำให้คนต้องเสาะหาสิ่งที่อำนวยความสะดวกนั้นแทนการแก่หา ไม่ว่าจะเป็นสถานที่บริการ อุปกรณ์ นอกจากนั้น ยังต้องเตรียมโครงการนั้นแทนการให้แก่บุคคลเหล่านั้นเป็นการเตรียมรับสถานการณ์

3. เวลาว่างเป็นโอกาสของการสร้างวัฒนธรรม (Leisure as a cultural opportunity) ความเจริญของวัฒนธรรมกับเวลานั้นสัมพันธ์กันมา ตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ คนจะมีโอกาสสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม สร้างอารยธรรมต่อเมื่อมีเวลาว่างมาขบคิดและจินตนาการ トラバิดที่คนไม่มีเวลาว่าง ยุ่งอยู่กับสภาวะสงครามคนก็ไม่มีโอกาสสร้างวัฒนธรรมให้เจริญรุ่งเรืองได้

จะเห็นได้ว่าความสำคัญของการใช้เวลาว่างคือ การหาวิธีพักผ่อนโดยทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม เกิดความอบอุ่นภายในครอบครัวเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากงานประจำ ไม่ควรปล่อยเวลาให้เสียไปโดยเปล่าประโยชน์ เพราะเวลาเป็นสิ่งมีค่ายิ่ง ทำให้เกิดการพัฒนาการของมวลสรรพสิ่งทั้งหลายในโลก การใช้เวลาว่างอย่างถูกต้องทำให้ช่วยลดปัญหาต่าง ๆ ในวัยรุ่นได้ เช่น อาจเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการเล่นที่ก่อให้เกิดความรักความสามัคคี ความสนุกสนานเพลิดเพลิน และเป็นการออกกำลังกายที่ทำให้สุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงอีกด้วย

ประเภทของการใช้เวลาว่าง

ประเภทของการใช้เวลาว่างสามารถแบ่งออกได้ตามการศึกษาค้นคว้าและงานวิจัยมี คณาจารย์หลายท่านได้ให้ความหมายและประเภทของการใช้เวลาว่างไว้ดังนี้

สุขใจ น้ำผุด (2536 : 44) ได้แบ่งประเภทของการใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ 3 ประเภทดังนี้

1. การใช้เวลาเพื่องานอาชีพ ควรใช้วันละ 10 ชั่วโมง เพื่อประกอบอาชีพที่ก่อให้เกิดรายได้ เพื่อการเลี้ยงชีพตนเองและครอบครัว

2. การใช้เวลาเพื่อสุขภาพร่างกาย ควรใช้วันละ 10 ชั่วโมง เพื่อรับประทานอาหาร นอนหลับ ออกกำลังกาย และอื่น ๆ เพื่อให้สุขภาพแข็งแรง

3. การใช้เวลาว่าง ควรใช้วันละ 4 ชั่วโมง เพื่อการพักผ่อนบันเทิง ทำงานอดิเรก จะทำให้มีผลดีทางด้านอารมณ์ จิตใจ หรืออาจก่อให้เกิดรายได้บางส่วนด้วย

ยูริส (Uris. 1970 : 16) ได้แบ่งเวลาเป็น 3 ประเภท ตามลักษณะงานที่ต้องใช้เวลาแตกต่างกัน คือ

1. เวลาที่ต้องใช้อย่างคงที่ (Fixed) ได้แก่เรื่องที่ต้องปฏิบัติในสัปดาห์ที่มีลักษณะสม่ำเสมอและไม่อาจตัดทอนได้เลย
2. เวลาที่พอยืดหยุ่นได้ (Semi-Fixable) ได้แก่เรื่องที่จะเพิ่มลดหรือยืดหยุ่นเวลาในการปฏิบัติงานพอสมควร
3. เวลาที่สามารถแปรเปลี่ยนได้ (Variable) ได้แก่เรื่องที่สามารถเปลี่ยนไปใช้ทางเลือกอื่นอาจจะรอไว้ทำภายหลังหรือสามารถเพิ่มลดเวลาเรื่องนั้น ๆ ได้เต็มที่

เมธี ปิลันธนาพันธ์ (2528: 8) ได้แบ่งเวลาว่างออกเป็น 5 ชนิดได้แก่

1. กิจกรรมอาชีพ เป็นเวลาว่างเพื่อเลี้ยงปากท้อง และปัจจัยการครองชีพของตนเองและครอบครัว ประมาณ 6 ชั่วโมง หรือ 1 ใน 4 ของเวลา 1 วัน
2. กิจกรรมครอบครัว เป็นกิจกรรมที่จะต้องใช้เวลาเพื่อความสุขสมบูรณ์ สงบสุข ความมั่นคง ทั้งนี้รวมถึง การอบรมสั่งสอนสมาชิกในครอบครัวด้วย
3. กิจกรรมชุมชน เป็นการใช้เวลาว่างเพื่อความร่วมมือ และให้ความช่วยเหลือแก่องค์กรหรือสถาบันต่าง ๆ ในชุมชน เช่นงานวัด การช่วยจัดกิจกรรมของศาสนา การพัฒนาชุมชน กิจกรรมเพื่อความมั่นคง และอื่น ๆ
4. กิจกรรมพักผ่อนและการสังคม เป็นกิจกรรมที่ใช้เวลาว่างมากที่สุดได้แก่ การนอน เที่ยวเตร่ ดูทีวี ฟังเพลง เป็นต้น
5. กิจกรรมเพื่อสุขภาพ เป็นกิจกรรมที่ต้องอุทิศเวลาส่วนหนึ่งเพื่อการตรวจร่างกาย การรักษาความเจ็บป่วย การออกกำลังกาย เป็นต้น ส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญของการใช้เวลาด้านนี้ป็นอันดับสุดท้าย

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ประวัติความเป็นมา

ตลาดทุนไทยยุคใหม่มีจุดเริ่มต้น จากการประกาศใช้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2504 - 2509) เพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ และส่งเสริมความมั่นคงทางเศรษฐกิจและพัฒนาคุณภาพชีวิต ของประชาชน ต่อมา แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2510 - 2514) ได้เสนอให้มีการจัดตั้ง ตลาดหลักทรัพย์ที่มีระบบระเบียบขึ้นเป็นครั้งแรก เพื่อส่งเสริมการระดมเงินทุนเพิ่มเติม สำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2510 - 2514) ได้กำหนดการพัฒนาตลาดทุน เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่ง ในการจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์ตาม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 นั้น เน้นให้ตลาดทุนมีบทบาทที่สำคัญคือการเป็นแหล่งระดม เงินทุนเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ของประเทศ

พัฒนาการของตลาดทุนของไทยในยุคใหม่นั้น สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ยุค คือ เริ่มจาก "ตลาดหุ้นกรุงเทพ" (Bangkok Stock Exchange) ซึ่งเป็นองค์กรเอกชน และต่อมาเป็น "ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย" ภายใต้ชื่อภาษาอังกฤษว่า "The Securities Exchange of Thailand" (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. ออนไลน์)

การจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ในปี พ.ศ. 2515 รัฐบาลได้เข้ามามีบทบาทโดยการแก้ไข "ประกาศคณะปฏิวัติ ที่ 58" เกี่ยวกับการควบคุมธุรกิจ การค้า ที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยและความเป็นอยู่ของประชาชน" การแก้ไขดังกล่าวส่งผลให้รัฐบาลสามารถกำกับดูแล การดำเนินงานของบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ ซึ่งทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีระเบียบและยุติธรรม หลังจากนั้นในปี พ.ศ. 2517 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะจัดให้มีแหล่งกลางสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์และการระดมเงินทุนในประเทศ ตามมาด้วยการแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้เพื่อให้สามารถนำเงินออมมาลงทุนในตลาดทุนได้ ในปี พ.ศ. 2518 รูปแบบทางกฎหมายต่างๆได้รับการปรับแก้จนลงตัว และในวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2518 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ชื่อภาษาอังกฤษในขณะนั้นคือ The Securities Exchange of Thailand) ได้เปิดทำการซื้อขายขึ้นอย่างเป็นทางการครั้งแรกและได้ทำการเปลี่ยนชื่อภาษาอังกฤษเป็น "The Stock Exchange of Thailand" (SET) เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2534

ในวันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2517 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากนั้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้เริ่มเปิดทำการซื้อขายครั้งแรกเมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2518 และได้ทำการเปลี่ยนชื่อ ภาษาอังกฤษจาก "The Securities Exchange of Thailand" เป็น "The Stock Exchange of Thailand" (SET) เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2534 ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ตลาดหลักทรัพย์มีบทบาทสำคัญ ดังนี้

1. ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียน และพัฒนาระบบต่างๆ ที่จำเป็นเพื่ออำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์
2. ดำเนินธุรกิจใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ เช่น การทำหน้าที่เป็นสำนักหักบัญชี (Clearing House) ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ นายทะเบียนหลักทรัพย์ หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. การดำเนินธุรกิจอื่น ๆ ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องของของบริษัทหลักทรัพย์

ในวงการธุรกิจหลักทรัพย์ของไทย คุณอาจคุ้นเคยกับคำว่า “โบรกเกอร์” (Broker) ซึ่งหมายความว่าบริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ ประเภทกิจการ นายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์จากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ และเป็นบริษัทที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยรับเข้าเป็น “บริษัทสมาชิก” โดยบริษัทหลักทรัพย์ที่จะเข้ามาเป็นโบรกเกอร์ หรือบริษัทสมาชิก ได้นั้น ต้องผ่านกระบวนการเลือกสรร กลั่นกรองคุณสมบัติ และความพร้อมที่จะทำหน้าที่เป็นตัวแทนของผู้ลงทุนในการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยจะเน้นถึงฐานะการเงินที่มั่นคงของบริษัท ตลอดจนความพร้อมในการดำเนินงาน รวมถึงการมีบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญ การมีเครื่องมืออุปกรณ์ที่เพียงพอ และการมีระบบการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ยังมีบริษัทหลักทรัพย์ที่ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ ประเภทนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์เช่นเดียวกับโบรกเกอร์ด้วย เพียงแต่บริษัทนั้นๆ ไม่ได้เป็นสมาชิกของตลาดหลักทรัพย์ฯ ซึ่งเราเรียกกันว่า “ซับโบรกเกอร์” (Sub-Broker) หรือบริษัทนายหน้าช่วง โดยจะทำหน้าที่รับ-ส่งคำสั่งจากผู้ลงทุนที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ไปยังโบรกเกอร์ หลังจากนั้นโบรกเกอร์จะส่งคำสั่งไปยังระบบการซื้อขายของตลาดหลักทรัพย์ฯ อีกต่อหนึ่งที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากตลาดหลักทรัพย์ฯ เป็นศูนย์กลางในการซื้อขายหลักทรัพย์ซึ่งจะมีผู้ต้องการซื้อและ ผู้ต้องการขายทั้งในประเทศและต่างประเทศ หากเปิดให้ทุกคนสามารถส่งคำสั่งซื้อขายเข้ามายังตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้โดยตรง ก็อาจเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ ทั้งด้านการส่งคำสั่งซื้อขาย การจับคู่ ซื้อขาย การยืนยันผล ตลอดจนการชำระราคาและส่งมอบหลักทรัพย์ อีกทั้งแต่ละคนก็จะต้องมีภาระค่าใช้จ่ายในการซื้อขายหลักทรัพย์ที่สูง เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวให้การซื้อขายหลักทรัพย์มีระบบระเบียบ เป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย และมีภาระต้นทุนที่ต่ำ ตลาดหลักทรัพย์ฯ จึงต้องจำกัดให้ บริษัทที่เป็นสมาชิกหรือโบรกเกอร์เท่านั้น ที่สามารถส่งคำสั่งซื้อขายเข้ามาในตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้ ส่วนซับโบรกเกอร์ไม่อาจส่งคำสั่งซื้อขายเข้าในตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้โดยตรง ต้องอาศัยการส่งผ่านมาที่โบรกเกอร์ก่อนที่จะส่งต่อไปยังตลาดหลักทรัพย์ฯ หากจะพิจารณาข้อแตกต่างหรือจุดได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างการให้บริการของ “โบรกเกอร์” กับ “ซับโบรกเกอร์” ก็สามารถสรุปได้ง่ายๆ ดังนี้ โบรกเกอร์ มีข้อได้เปรียบที่คำสั่งซื้อขายของคุณสามารถส่งต่อถึงตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้โดยตรง จึงรวดเร็วกว่า ซับโบรกเกอร์ ข้อดีคือ มักมีลูกค้าน้อยรายกว่า การให้บริการจึงอาจทั่วถึงกว่า มีความใกล้ชิดและเป็นกันเองได้มากกว่า ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าจะรักษาผลประโยชน์ให้คุณได้ดีกว่า โดยทางปฏิบัติแล้วซับโบรกเกอร์ต้องส่งคำสั่งซื้อขายของคุณผ่านโบรกเกอร์ และซับโบรกเกอร์ 1 ราย สามารถส่งคำสั่งผ่านโบรกเกอร์ได้ถึง 3 แห่ง ในกรณีที่ระบบคอมพิวเตอร์ของโบรกเกอร์แห่งใดแห่งหนึ่งเสียหรือเกิดปัญหา ลูกค้ายของ โบรกเกอร์นั้นไม่สามารถส่งคำสั่งได้ แต่ลูกค้าของซับโบรกเกอร์กลับไม่มีปัญหา เพราะยังมีอีกโบรกเกอร์ 2 รายที่สามารถส่งคำสั่งผ่านได้อยู่ ในท้ายที่สุด เมื่อคุณเลือกโบรกเกอร์หรือซับโบรกเกอร์แล้ว คุณยังต้องพิจารณาตัวบุคคลที่คุณต้องติดต่อด้วย นั่นก็คือ “ผู้ติดต่อผู้ลงทุนประเภท ข (ผู้ขาย)” ผู้ที่จะดูแลบัญชีการลงทุนของคุณ ซึ่งในทางปฏิบัติจะใกล้ชิดกับคุณมาก

ที่สุด บุคคลคนนี้จะเป็นผู้ให้ข้อมูล คำปรึกษา รับและส่งต่อคำสั่งซื้อขายติดตาม และยืนยันผลการซื้อขายที่เกิดขึ้นให้คุณรับทราบ ด้วยเหตุนี้ถ้าคุณได้ผู้ติดต่อผู้ลงทุนประเภท ข (ผู้ขาย) ที่รู้จักกันดีและเชื่อถือได้ คุณจะเป็นผู้ลงทุนที่มีความสุข คลายความวิตกกังวลได้ไม่น้อยทีเดียว ด้วยเหตุนี้จึงขอแนะนำรายละเอียดในการเลือกผู้ติดต่อผู้ลงทุนประเภท ข (ผู้ขาย) ประจำตัวของคุณไว้ดังนี้

1. ควรมีพื้นฐานการศึกษาที่ดีและตรงสายงาน เช่น เรียนจบทางด้านการเงิน บัญชี เศรษฐศาสตร์ การตลาด เป็นต้น
2. ควรมีประสบการณ์ในอาชีพอย่างน้อย 2 ปีขึ้นไป
3. เคยมีนักวิเคราะห์ตั้งข้อสังเกตว่า ควรมีอายุ 27 ปีขึ้นไป เพราะเป็นวัยที่วุฒิภาวะเพียงพอ
4. สามารถตอบคำถามหรือวิเคราะห์ข้อมูลได้ชัดเจน มีเหตุผลน่าเชื่อถือ และมักจะถูกต้อง
5. ไม่ควรมีลูกค้ำในความดูแลมากเกินไป
6. ผ่านการยอมรับจากกลุ่มลูกค้า โดยเฉพาะในเรื่องความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ และมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ ซึ่งคุณสามารถสอบถามจากเพื่อนผู้ลงทุนรอบข้างได้

หน้าที่ความรับผิดชอบของบริษัทหลักทรัพย์

เมื่อพูดถึงหน้าที่ของโบรกเกอร์ โดยทั่วไปมักจะเข้าใจว่าโบรกเกอร์ทำหน้าที่เพียงเป็นคนกลางในการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ให้ลูกค้า โดยได้รับค่าธรรมเนียมการซื้อหรือค่านายหน้าเป็นผลตอบแทน แต่ในความเป็นจริงนั้น การที่โบรกเกอร์ได้รับค่านายหน้า โบรกเกอร์จะต้องรับผิดชอบต่อลูกค้าตลอดเวลา ตั้งแต่เริ่มเปิดบัญชีเพื่อซื้อขายหลักทรัพย์ให้จนถึงการชำระราคาและส่งมอบหลักทรัพย์นั้น โดยต้อง

1. รับผิดชอบซื้อหรือขายหลักทรัพย์ให้ได้ตามคำสั่งของลูกค้าหรือในราคาที่ดีที่สุด (Best execution)
2. รับผิดชอบในการนำเงินค่าหลักทรัพย์มาชำระแก่ลูกค้าผู้ขาย และส่งมอบใบหลักทรัพย์แก่ลูกค้าผู้ซื้ออย่างถูกต้อง และตามกำหนดเวลา (สำหรับลูกค้าที่ต้องการรับใบหลักทรัพย์)
3. ให้บริการรับฝากหลักทรัพย์และดูแลบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ของลูกค้าให้มีความถูกต้องตลอดเวลา (สำหรับลูกค้าที่ไม่ต้องการเก็บรักษาใบหลักทรัพย์ไว้เอง)

ในกระบวนการทั้งหมดนั้น หากเกิดความผิดพลาดขึ้นไม่ว่าในขั้นตอนใด โบรกเกอร์จะเป็นผู้รับผิดชอบ เพื่อให้ลูกค้าผู้ซื้อได้รับหลักทรัพย์ และลูกค้าผู้ขายได้รับเงินค่าหลักทรัพย์อย่างถูกต้องครบถ้วนตามกำหนดเวลาเสมอ ในส่วนของความผิดพลาดหรือความเสียหายต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น เช่น โบรกเกอร์ผู้ซื้อได้รับใบหลักทรัพย์ปลอมมา ได้รับใบหลักทรัพย์ล่าช้า ได้รับใบหลักทรัพย์ไม่ครบ หรือในกรณีโบรกเกอร์ผู้ขายไม่อาจเรียกเก็บเงินค่าขายหลักทรัพย์ได้ หรือได้รับเงินไม่ครบ เป็นต้น โบรกเกอร์จะต้องรับความเสียหายดังกล่าวเหล่านั้นไว้เอง และดำเนินติดตามเรียกร้องกลับคืนมาต่อไป ถ้าหากว่าข้อผิดพลาดหรือความเสียหายใดๆ เกิดขึ้นเพราะโบรกเกอร์เอง อันเนื่องมาจากการฝ่าฝืนหรือละเลย ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และจรรยาบรรณในการ

เป็นบริษัทสมาชิก โบรกเกอร์นั้นก็ต้องถูกตลาดหลักทรัพย์ฯ ลงโทษ ซึ่งมีตั้งแต่การภาคทัณฑ์ ปรับ ห้ามมิให้ทำการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ จนถึงการให้พ้น จากสมาชิกภาพของตลาดหลักทรัพย์ฯ ตามแต่ความหนักเบาของความผิดที่เกิดขึ้น

บริการอื่น ๆ ของบริษัทหลักทรัพย์

ในการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านโบรกเกอร์ นอกจากลูกค้าจะได้รับบริการต่าง ๆ ข้างต้น ซึ่งถือว่าเป็นบริการพื้นฐาน ของการเป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์แล้ว ลูกค้ายังสามารถขอรับบริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจากโบรกเกอร์ของตนได้อีกด้วย เช่น

1. ฝาก ถอน หรือโอนเปลี่ยนความเป็นเจ้าของหลักทรัพย์
2. ขอคำแนะนำเกี่ยวกับกระบวนการ ขั้นตอน หลักเกณฑ์ เทคนิค และกลยุทธ์การลงทุนในหลักทรัพย์
3. ขอคำปรึกษาและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจ ภาวะอุตสาหกรรม ภาวะการเงิน ตลอดจนข้อมูล เกี่ยวกับบริษัทจดทะเบียน เช่น การประกอบธุรกิจ ฐานะการเงิน และผลประกอบการของบริษัท เป็นต้น
4. ขอรับเอกสารหรือบทวิเคราะห์หลักทรัพย์ต่าง ๆ ตลอดจนบทรายงานและวิเคราะห์ภาวะตลาดหลักทรัพย์ฯ
5. ขอทราบข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่ประกาศโดยบริษัทจดทะเบียน เช่น การจ่ายปันผล การเพิ่มทุน การตัดสินใจในนโยบายที่สำคัญ การประกาศผลดำเนินงาน และงบการเงินล่าสุด เป็นต้น
6. ขอทราบหรือติดตามความเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ หรือภาวะการซื้อขายหลักทรัพย์ในขณะเวลาซื้อขาย
7. ขอทราบข้อมูลเกี่ยวกับ การเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนของบริษัทที่ยื่นขอเป็นบริษัทจดทะเบียน และข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนเข้าใหม่ เป็นต้น

นอกจากการให้บริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่โบรกเกอร์ดังกล่าวแล้ว โบรกเกอร์บางรายอาจให้บริการด้านอื่น ๆ อีก โดยได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทอื่น ๆ เพิ่มเติม ได้แก่

1. กิจการค้าหลักทรัพย์ ได้แก่ การซื้อขายหรือแลกเปลี่ยนหลักทรัพย์ในนามของตนเอง
2. กิจการที่ปรึกษาการลงทุน ได้แก่ การให้คำแนะนำแก่ลูกค้าเกี่ยวกับคุณค่าของหลักทรัพย์ หรือความเหมาะสมในการลงทุนเกี่ยวกับหลักทรัพย์
3. กิจการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ให้แก่ประชาชน ได้แก่ การรับเป็นผู้จัดจำหน่ายหลักทรัพย์ให้แก่บริษัทที่ออกหลักทรัพย์เสนอขายแก่ประชาชนทั่วไป
4. กิจการจัดการกองทุนรวม ได้แก่ การจัดการลงทุนตามโครงการจัดการกองทุนรวม โดยการออกหน่วยลงทุนในลักษณะโครงการเพื่อจำหน่ายแก่ประชาชน โดยนำเงินที่ได้จากการจำหน่ายหน่วยลงทุนนั้นแปลงทุนในหลักทรัพย์ หรือทรัพย์สินอื่น หรือไปหาดอกผลโดยวิธีอื่น

5. กิจการจัดการกองทุนส่วนบุคคล ได้แก่ การรับเป็นผู้บริหารการลงทุนในหลักทรัพย์ให้แก่ลูกค้าที่เป็นบุคคลธรรมดา หรือลูกค้าที่เป็นคณะบุคคล

6. กิจการการยืมและให้ยืมหลักทรัพย์ ได้แก่ ธุรกิจที่ส่งเสริมการขายหลักทรัพย์ ที่ต้องยืมมาเพื่อส่งมอบ (การขายชอร์ต) ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ ทั้งในสถานะที่ราคาของหลักทรัพย์มีราคาสูง หรือต่ำ อันเป็นการรักษาเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์ฯ และสามารถอำนวยความสะดวกแก่ระบบการชำระราคา และการส่งมอบหลักทรัพย์ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายจากความผิดพลาดในการส่งมอบหลักทรัพย์

7. กิจการการเป็นที่ปรึกษาการเงิน ได้แก่ การให้บริการแก่บริษัทมหาชนจำกัด เกี่ยวกับคำปรึกษา ความเห็น และการจัดเตรียมเอกสารข้อมูลต่างๆ เพื่อนำเสนอต่อสำนักงาน ก.ล.ต. ตลาดหลักทรัพย์ฯ ผู้ถือหุ้น และประชาชนทั่วไป เช่น กรณีการนำหุ้นออกขายประชาชนทั่วไป การนำหุ้นเข้าจดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์ฯ

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะพบว่านอกจากบริการขั้นพื้นฐานของโบรกเกอร์แล้ว โบรกเกอร์แต่ละแห่งอาจมีบริการด้านอื่นๆ ในลักษณะและรูปแบบที่แตกต่างกัน แล้วแต่ขนาดของธุรกิจและความชำนาญของโบรกเกอร์นั้น ดังนั้น ผู้ลงทุนควรศึกษาข้อมูลของโบรกเกอร์อย่างละเอียดรอบคอบ ประกอบกับพิจารณาในการเลือกโบรกเกอร์ที่สามารถสนองความต้องการของตนได้ดีที่สุด โดยอาจพิจารณาจากคุณสมบัติของโบรกเกอร์ประกอบการเลือกใช้บริการ ดังนี้

1. บริษัทที่มีฐานะที่ดีและมีเงินทุนเพียงพอที่จะรองรับภาระผูกพันใดๆ และความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในการประกอบธุรกิจ

2. บริษัทที่มีรูปแบบการจัดโครงสร้างองค์กรเพื่อให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพ มีระบบการควบคุมภายในที่รัดกุม

3. บริษัทที่มีมาตรฐานในการปฏิบัติงานโดยบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ และเอาใจใส่ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเพียงพอ อาทิ ผู้ติดต่อผู้ลงทุนประเภท ข (ผู้ขาย) ที่ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการลงทุนในหลักทรัพย์ต้องผ่านการอบรม และได้รับใบอนุญาตการเป็นผู้ติดต่อผู้ลงทุนประเภท ข (ผู้ขาย) ไม่เคยมีประวัติในการดำเนินงานในทางเสื่อมเสีย เช่น มีการทุจริตของพนักงานหรือเอาเปรียบลูกค้า เป็นต้น

รายชื่อและที่อยู่ของบริษัทหลักทรัพย์

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกอบด้วยบริษัทสมาชิก (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2550 : ออนไลน์) ดังนี้

1. บริษัทหลักทรัพย์ บัวหลวง จำกัด (มหาชน) 191 อาคารสีลมคอมเพล็กซ์ ชั้น 29 ถ.สีลม บางรัก กรุงเทพฯ 10500

2. บริษัทหลักทรัพย์ ทิสโก้ จำกัด 48/8 ทิสโก้ทาวเวอร์ ชั้น 4 ถนนสาทรเหนือ บางรัก กรุงเทพฯ 10500

3. บริษัทหลักทรัพย์ แอ็ดคินชั่น จำกัด(มหาชน) 132 อาคารสินธร 1 ชั้น 2 ถนนวิทยุ แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
4. บริษัทหลักทรัพย์ ดีบีเอส วิคเคอร์ส(ประเทศไทย) จำกัด 989 อาคารสยามทาวเวอร์ ชั้น 9,14-15 ถนนพระราม 1 แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
5. บริษัทหลักทรัพย์ ซิกโก้ จำกัด (มหาชน) 130-132 อาคารสินธร ทาวเวอร์ 2 ชั้น 1-2,6 และอาคารสินธร ทาวเวอร์ 3 ชั้น 12 ถนนวิทยุ แขวงลุมพินี ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
6. บริษัทหลักทรัพย์ ภัทร จำกัด (มหาชน) 252/6 อาคารเมืองไทย-ภัทร 1 ชั้น 6,8-11ถนนรัชดาภิเษก แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310
7. บริษัทหลักทรัพย์ บีที จำกัด เลขที่ 44 อาคารไทยธนาการ ชั้น 24-26 ซ.หลังสวน ถ.เพลินจิต แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
8. บริษัทหลักทรัพย์ เอเซีย พลัส จำกัด (มหาชน) 175 อาคารสารคดีทาวเวอร์ ชั้น 3 ถนนสาทรใต้ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120
9. บริษัทหลักทรัพย์เครดิตสวิส (ประเทศไทย) จำกัดเลขที่ 990 อาคารอับดุลราฮิม เพลส ชั้น 27 ห้องเลขที่ 2701 ถนนพระราม 4 แขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500
10. บริษัทหลักทรัพย์ กลสิกรไทย จำกัด (มหาชน) 400/22 อาคารธนาคารกลสิกรไทย ชั้น 19 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400
11. บริษัทหลักทรัพย์ นครหลวงไทย จำกัด999/9 อาคารดิออฟฟิศเสส แอท เซ็นทรัลเวิลด์ ชั้น 9 ถ.พระราม 1 แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
12. บริษัทหลักทรัพย์ เคจีไอ (ประเทศไทย) จำกัด(มหาชน)เลขที่ 323 อาคารยูไนเต็ดเซ็นเตอร์ ชั้น 23 ถนนสีลม กรุงเทพฯ 10500
13. บริษัทหลักทรัพย์ พัฒนสิน จำกัด (มหาชน) 21/3 อาคารไทยวา ทาวเวอร์ ชั้น 1 ถนนสาทรใต้ กรุงเทพฯ 10120
14. บริษัทหลักทรัพย์ สินเอเชีย จำกัด 999/9 อาคารสำนักงาน ดิออฟฟิศเสส แอท เซ็นทรัลเวิลด์ ชั้น18 ถ.พระราม 1 แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
15. บริษัทหลักทรัพย์ ธนชาติ จำกัด (มหาชน) 444 อาคารเอ็มบีเค ทาวเวอร์ ชั้น 14 ,18 และ ชั้น 19 ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
16. บริษัทหลักทรัพย์ เคทีบี จำกัด 999/9 อาคารสำนักงาน ดิออฟฟิศเสส แอท เซ็นทรัลเวิลด์ ชั้น16 ถ.พระราม 1 แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
17. บริษัทหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด 500 อาคารอัมรินทร์ทาวเวอร์ ชั้น 7 ถนนเพลินจิต แขวงลุมพินี ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
18. บริษัทหลักทรัพย์ เมอร์ชั่น พาร์ทเนอร์ จำกัด เลขที่ 87/2 อาคารซีอาร์ซี ทาวเวอร์ ออลซีชั้นเพลส ชั้น 40 ถ. วิทยุ แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กทม. 10330
19. บริษัทหลักทรัพย์ ทรินิตี้ จำกัด 179/109-110 อาคารบางกอกซีดีทาวเวอร์ ชั้น 25 ถนนสาทรใต้ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120

20. บริษัทหลักทรัพย์ ไทยพาณิชย์ จำกัด 130-132 อาคารสินธร 3 ชั้น 2,24-26 ถนนวิฑู แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

21. บริษัทหลักทรัพย์ ไซรัส จำกัด (มหาชน) 25 อาคารอัลมาลิ่งค์ ชั้น 9,12,15,17 ซอยชิดลม เพลินจิต กทม.10330

22. บริษัทหลักทรัพย์ โกลเบล็ก จำกัด 87/2 อาคาร ซี อาร์ ซี ออลซีซั่นส์ เพลส ชั้น 12 ยูนิตที่ 1-4 ถ.วิฑู แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

23. บริษัทหลักทรัพย์ ยูโอบี เคย์เฮียน(ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) 130 -132 อาคารสินธรทาวเวอร์ 1 ชั้น3 และทาวเวอร์3 ชั้น 15 และ19 ถ.วิฑู แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

24. บริษัทหลักทรัพย์ บีฟิท จำกัด (มหาชน) 191 อาคารสีลมคอมเพล็กซ์ ชั้น 14 ห้องเอ, ชั้น 16 ห้องบี-ซี, 1-4 ถ.สีลม แขวงสีลม เขตบางรัก กทม.10500

25. บริษัทหลักทรัพย์ ทีเอ็มบี แมคควอรี (ประเทศไทย) จำกัด ชั้น 2-3 อาคารไทยทูน 393 ถนนสีลม เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500

26. บริษัทหลักทรัพย์ กรุงศรีอยุธยา จำกัด(มหาชน) 999/9 อาคารดิออฟฟิศเอส แอท เซ็นทรัลเวิลด์ ชั้น 12 ถ.พระรามที่1 แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

27. บริษัทหลักทรัพย์ ไอ วี โกลบอล จำกัด (มหาชน) 540 อาคารเมอร์คิวรี่ ชั้น 17-18 ถนนเพลินจิต แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

28. บริษัทหลักทรัพย์ ฟาร์อีสท์ จำกัด 87/2 อาคารซีอาร์ซีทาวเวอร์ ชั้น 18,39 ออลซีซั่นส์ เพลส ถ.วิฑู แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

29. บริษัทหลักทรัพย์ฟินันซ่า จำกัด 48/45 ชั้น 20 อาคารทิสโก้ทาวเวอร์ ถ.สาทรเหนือ สีลม บางรัก กทม. 10500

30. บริษัทหลักทรัพย์ ฟิลลิป (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) 849 อาคารรวิวัฒน์ ชั้น 15 ถนนสีลม เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500

31. บริษัทหลักทรัพย์ ยูไนเต็ต จำกัด (มหาชน) 1550 อาคารธนภูมิทาวเวอร์ ชั้น 4-5 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

32. บริษัทหลักทรัพย์ เจพีมอร์แกน (ประเทศไทย) จำกัด 20 อาคารบุปผจิต ชั้น 2-3 ถ.สาทรเหนือ แขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500

33. บริษัทหลักทรัพย์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด(มหาชน) 999/9 อาคารดิออฟฟิศเอส แอท เซ็นทรัลเวิลด์ ชั้น 20-21 ถ.พระรามที่1 แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

34. บริษัทหลักทรัพย์ ซีไอเอ็มบี-จีเค (ประเทศไทย) จำกัด ยูนิต 3502 ชั้น 35 อาคารคิวเ้าส์ลุมพินี 1 ถนนสาทรใต้ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กทม. 10120

35. บริษัทหลักทรัพย์ ซี แอล เอส เอ (ประเทศไทย) จำกัด 87 อาคารเอ็ม ไทย ทาวเวอร์ ชั้น 16 ถนนวิฑู ลุมพินี ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

36. บริษัทหลักทรัพย์ ซีมิโก้ จำกัด (มหาชน) 287 อาคารลิเบอร์ตีสแควร์ ชั้น 8-9,15-17,20-21 ถนนสีลม เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500

37. บริษัทหลักทรัพย์ ไอรา จำกัด 2/4 อาคารนายเลิศทาวเวอร์ ชั้น 2, 8 ถ.วิทยุ แขวง ลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ

38. บริษัทหลักทรัพย์ ยูบีเอส (ประเทศไทย) จำกัด 93/1 อาคารดีทีแฮล์ม ทาวเวอร์ เอ ชั้น 2 ถนนวิทยุ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ในส่วนองงานวิจัยต่างประเทศ ผู้วิจัยได้ค้นคว้งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับเรื่องการใช้เวลาว่าง ทั้งโดยตรงและโดยอ้อมที่พอสรุปได้ดังนี้

แคบแลน (Kaplan. 1975 : 90) ได้ศึกษาการใช้เวลาว่างของชนชาติต่าง ๆ พบว่าเพศมีส่วนกำหนดการกระทำกิจกรรมยามว่าง เช่น เด็กชายชอบเล่นฟุตบอล แต่เด็กหญิงชอบเล่นเนตบอล แม้ว่าในปัจจุบันจะมีกระแสเคลื่อนไหวเพื่อต่อต้านสิทธิสตรีก่อให้เกิดความทัดเทียมกับบุรุษยิ่งขึ้น ทั้งด้านการทำงานและการทำกิจกรรมต่าง ๆ ก็ยังมีความแตกต่างกันอยู่บ้าง แม้กรณีการใช้เวลาว่าง

ฮูด (Hood. 1993 : 33) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นฐาน และการรับรู้ทางครอบครัวกับรูปแบบการใช้เวลาว่างของเด็กวัยรุ่น โดยตั้งสมมติฐานว่า เด็กวัยรุ่นจะยังคงใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัว และอิทธิพลของครอบครัวจะส่งผลต่อวิถีชีวิตของเขา โดยศึกษาถึงองค์ประกอบทางจิตวิทยาสำหรับเด็กวัยรุ่นกับความพึงพอใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างเปอร์เซ็นต์ของการใช้เวลาว่างกับพื้นฐาน และการรับรู้ทางครอบครัว องค์ประกอบทางจิตวิทยา 9 องค์ประกอบ สามารถนำมาเป็นองค์ประกอบในการวัดการใช้เวลาว่างของเด็กวัยรุ่น

เรย์มอร์ (Raymore. 1994: 702) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบของพฤติกรรมการใช้เวลาว่างในช่วงเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาช่วงวัยรุ่นในมหาวิทยาลัยจนถึงช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงและการคงอยู่ของรูปแบบพฤติกรรมการใช้เวลาว่างตามช่วงวัยดังกล่าว ได้แก่ เพื่อนสนิท และผู้ปกครอง รูปแบบการใช้เวลาว่างที่ทำการศึกษา ได้แก่ ระดับของการมีส่วนร่วมในกิจกรรม กิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวร่างกาย กิจกรรมที่บ้าน กิจกรรมบันเทิง และกิจกรรมการใช้เวลาว่างที่เสี่ยงอันตราย นักเรียนเมื่ออยู่ในช่วงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จะเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างในเกณฑ์ต่ำและจะเปลี่ยนแปลงโดยเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างสูงเมื่อเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย และเปลี่ยนแปลงอีกครั้งเมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้นกล่าวคือ จะเข้าร่วมในกิจกรรม การใช้เวลาว่างน้อยลง

วิดเมอร์ (Widmer. 1994: 3878) ได้สร้างแบบทดสอบวัดความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เวลาว่างกับพฤติกรรมที่แสดงถึงภาวะทางจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ

ใช้เป็นเครื่องมือในการแบ่งลุ่มนักเรียนวัยรุ่นที่มีปัญหากับกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นปกติ โดยพิจารณา กิจกรรมการใช้เวลาว่างเป็นหลัก โครงสร้างของแบบทดสอบประกอบด้วย เนื้อหาที่เป็นตัวแทนของ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของกลุ่มวัยรุ่นที่มีปัญหา และจากการหาค่าความเชื่อมั่นทางสถิติโดยใช้ ค่าสหสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมที่เป็นการปฏิบัติของกลุ่มวัยรุ่น กับเกณฑ์ประเมินค่าแบบ เอแอลแอลเอส (Appropriate Lifestyle Scales : ALLS) มีค่าเป็นบวก ส่วนค่าสหสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมที่เป็นความรู้สึกของกลุ่มวัยรุ่นกับเกณฑ์ประเมินค่า เอแอลแอล เอส มีค่าเป็นลบ

บราวน์ (Brown. 1995 : 341) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานตาม หน้าที่ จำนวนของเวลาว่างกับความพึงพอใจในการได้ใช้เวลาว่างของครูผู้สอนหญิงในระดับ ประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างความพึงพอใจงาน ตามหน้าที่กับจำนวนของเวลาว่างและความพึงพอใจกับการได้ใช้เวลาว่าง ส่วนค่าความสัมพันธ์ ระหว่างความพึงพอใจในงานตามหน้าที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับความพึงพอใจกับการใช้เวลาว่าง และ ค่าความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับการได้ใช้เวลาว่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับจำนวนของ เวลาว่าง

นิสเบท (Nisbet. 1995: 75) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการจัดโปรแกรมการใช้เวลา ว่างให้แก่นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีความผิดปกติทางสมองประเภทสมองช้า (Mental Retardation) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสำคัญที่เป็นตัวบ่งบอกถึงความสำเร็จในการจัดโปรแกรมการใช้เวลาว่าง ให้แก่นักเรียนดังกล่าว ได้แก่ ประสิทธิภาพของครูผู้สอน ปีที่จบการศึกษา ความต้องการของ นักเรียน

คีเวล (Kivel. 1996 : 1322) ได้ศึกษา เรื่องบทบาทของการใช้เวลาว่างในฐานะที่เป็นข้อมูล สำคัญเป็นดัชนีที่แสดงถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศประเภทเลสเบียน เกย์ ไบแซกซวล กับกลุ่ม เยาวชนอายุ 19-23 ปี ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการใช้เวลาว่างมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศ การใช้เวลาว่างของเยาวชน ในกลุ่มดังกล่าว เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้พวกเขา เหล่านั้นพัฒนาความเข้าใจตนเอง นอกจากนั้นเขาสรุพบว่า เยาวชนซึ่งมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ทางเพศจะเลือกกิจกรรมการใช้เวลาว่างให้สอดคล้องต่อการรับรู้และความเข้าใจในตนเอง

แม็คโดเวล (McDowell. 1996 : 435) ได้ศึกษาเรื่องความปรารถนาและการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการในเวลาว่างเปรียบเทียบระหว่างเด็กวัยรุ่นปกติกับเด็กวัยรุ่นที่มีความผิดปกติทางสมอง ประเภทเรียนช้า ผลการวิจัยพบว่าเด็กวัยรุ่นทั้ง 2 กลุ่มมีความต้องการสูงที่ใช้เวลาว่าง ได้แก่ การฟัง ดนตรี การดูภาพยนตร์ ดูโทรทัศน์ จับกลุ่มสนทนา วาดรูป ฟุตบอล ซ้อมกีฬา ส่วนกิจกรรมที่เด็ก ทั้ง 2 กลุ่ม เข้าร่วมในเกณฑ์ต่ำ ได้แก่ การใช้จ่ายสิ่งของการกินอาหารนอกบ้านและการอ่านหนังสือ นอกจากนั้น ยังพบว่าปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้วัยรุ่นไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการตามที่ ตนเองปรารถนาได้คือ ความจำกัดทางด้านเวลาและโอกาส เด็กวัยรุ่นที่มีความผิดปกติทางด้านสมอง มีความปรารถนาที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอยู่ในเกณฑ์ที่สูงกว่าวัยรุ่นปกติ

วัตสัน (Watson. 1997 : 3251) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของทัศนคติและแรงจูงใจของการใช้เวลาว่างที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ออกกำลังกายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างวันละ 2-3 ชั่วโมง ในการดูโทรทัศน์ หรือทำกิจกรรมที่ไม่มีการเคลื่อนไหว สรุปได้ว่า นักศึกษามีเวลาว่าง แต่ไม่ใช้เวลาว่างในการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการออกกำลังกาย ขาดทัศนคติที่ดี ขาดแรงจูงใจ ตลอดจนไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรม นันทนาการ

งานวิจัยในประเทศ

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยในประเทศด้านการใช้เวลาว่าง ได้มีนักการศึกษาและ วิชาการทำการศึกษาและวิจัยในเรื่องนี้ ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

นิธิวัฒน์ เมฆขจร (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้เวลาว่างของนักศึกษาที่เป็น นักกีฬามหาวิทยาลัยศรีปทุม กรุงเทพมหานคร โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้เวลา ของนักศึกษาที่เป็นนักกีฬา ด้านส่วนตัว ด้านสังคม ด้านการเรียน และด้านกีฬา ตามตัวแปรเพศ ระดับชั้น คณะที่ศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ที่พักอาศัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เชาวน์ ปัญญา ทัศนคติต่อการเรียน ประเภทกีฬา ช่วงระยะเวลาการฝึกซ้อม จำนวนครั้งของการแข่งขัน ทัศนคติต่อกีฬา ผลการวิจัยพบว่า

1. การใช้เวลาส่วนตัว นักศึกษาที่เป็นนักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในคณะที่ต่างกันและประเภท ของที่พักอาศัยต่างกัน มีการใช้เวลาส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่เป็นนักกีฬาที่มีเพศ ระดับชั้น ฐานะทางเศรษฐกิจครอบครัว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่างกัน มีการใช้เวลาส่วนตัวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. การใช้เวลาด้านสังคม นักศึกษาที่เป็นนักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นต่างกัน มีการใช้เวลา ด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่เป็นนักกีฬาที่มีเพศ คณะที่ศึกษาฐานะทางเศรษฐกิจครอบครัว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่พักอาศัยต่างกันมีการใช้เวลา ด้านสังคมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. การใช้เวลาว่างด้านการเรียน นักศึกษาที่เป็นนักกีฬาที่มีประเภทของที่พักอาศัยต่างกัน มี การใช้เวลาเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่เป็นนักกีฬา ที่มีเพศ ระดับชั้น คณะที่ศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจครอบครัว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เชาวน์ปัญญา และ ทัศนคติต่อการเรียนต่างกัน มีการใช้เวลาด้านสังคมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. การใช้เวลาด้านกีฬา นักศึกษาที่เป็นนักกีฬา ที่เล่นกีฬาต่างประเภทกัน และมีช่วง ระยะเวลาการฝึกซ้อมที่ต่างกัน มีการใช้เวลาด้านกีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทัศนคติต่อการเรียน ที่พักอาศัย จำนวนครั้งของการ แข่งขัน และทัศนคติต่อกีฬาแตกต่างกัน มีการใช้เวลาด้านสังคมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติ

มานะ หมอยาดี (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการใช้เวลาว่างเพื่อการออกกำลังกายของนักเรียนนายเรืออากาศ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้เวลาว่างเพื่อการออกกำลังกายของนักเรียนนายเรืออากาศ โรงเรียนนายเรืออากาศ ระดับปริญญาตรี โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มประชากรของนักเรียนนายเรืออากาศ โรงเรียนนายเรืออากาศที่กำลังศึกษาจำนวน 700 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนนายเรืออากาศ โรงเรียนนายเรืออากาศ ส่วนมากมีความต้องการวิชาการเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างเพื่อออกกำลังกาย โดยมีความต้องการอยู่ที่ระดับมากที่สุดคือ มีภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์เกี่ยวกับกีฬาอยู่เสมอ ๆ ที่เกี่ยวกับเทคนิคและทักษะ การออกกำลังกาย ได้เชิญวิทยากรมาบรรยายและสาธิตหลักการและวิธีใหม่ ๆ ให้แก่สมาชิกได้มีความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

2. นักเรียนนายเรืออากาศ โรงเรียนนายเรืออากาศ ส่วนมากมีความต้องการด้านกิจกรรมการออกกำลังกายเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างเพื่อการออกกำลังกาย โดยมีความต้องการมากที่สุดคือ แบดมินตัน ฟุตบอล โบว์ลิ่ง ยิงธนู และระดับรองลงมาคือ เทนนิส เทเบิลเทนนิส บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เซปักตะกร้อ วายน้ำ รักบี้ฟุตบอล

3. นักเรียนนายเรืออากาศ โรงเรียนนายเรืออากาศ ส่วนมากมีความต้องการด้านสถานที่อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับการใช้เวลาว่างเพื่อการออกกำลังกายโดยมีความต้องการมากที่สุด คือ สถานที่ออกกำลังกายในร่ม สถานที่ออกกำลังกายกลางแจ้งที่มีไฟสนาม สถานที่ออกกำลังกายตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม อยู่ใกล้และไปมาสะดวก สถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย และทำความสะอาดร่างกายพอเพียง ถูกสุขลักษณะ มีตู้เก็บเสื้อผ้า (Locker) สำหรับผู้ให้บริการ มีการบริการจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม อุปกรณ์กีฬาอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

4. นักเรียนนายเรืออากาศ โรงเรียนนายเรืออากาศ ส่วนมากมีความต้องการบุคลากรผู้ให้บริการเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างเพื่อออกกำลังกาย โดยมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดคือ มีหน่วยงานและบุคลากรที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการออกกำลังกายของนักเรียนนายเรืออากาศ โรงเรียนนายเรืออากาศ โดยเฉพาะบุคคลผู้ให้บริการที่ให้คำแนะนำในการออกกำลังกายที่มีความรู้ความชำนาญ ในกิจกรรมแต่ละด้านอย่างถ่องแท้ บุคลากรผู้ให้บริการมีวุฒิทางพลศึกษา บุคลากรผู้ให้บริการที่มีความรู้ความเข้าใจวิธีการจัดและดำเนินการด้านพลศึกษา และสามารถเลือกกิจกรรมที่เหมาะสม บุคลากรผู้ให้บริการรู้หลักและวิธีการสอนที่ถูกต้องเหมาะสมของเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำในช่วงบริการ

ธัญญารัตน์ วงษ์สมัย (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดสระบุรี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการใช้เวลาว่างการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดสระบุรี ผลการวิจัยพบว่า

1. บิดา มารดาและผู้ปกครองของของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดสระบุรีส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ย 3,001-6,000 บาท ต่อเดือนและมีอาชีพรับจ้าง

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดสระบุรีใช้เวลาว่างในด้านการทำนุบำรุงบ้านอยู่ในระดับมาก และกิจกรรมที่นิยมมากตามลำดับคือ ชักกรีดเสื้อผ้า กวาดบ้าน ล้างจาน หุงหาอาหาร ส่วนช่วงเวลาที่ใช้ทำงานบ้านคือ เวลา 16.00-07.00 น. ต่อจากนั้นใช้ช่วงเวลา 17.00-18.00 น. ทำกิจกรรมการเรียน การออกกำลังกายและเล่นกีฬาและงานอดิเรก ตามลำดับ

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดสระบุรีปฏิบัติกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนอยู่ในระดับน้อย นิยมมากโดยลำดับคือ ทำการบ้าน ทำรายงาน ทบทวนการบ้านที่เรียนแล้ว

4. การใช้เวลาว่างโดยรวม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดสระบุรี ที่อยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ การออกกำลังกายและกีฬาและงานอดิเรก เช่น ดูโทรทัศน์ ฟุตคย ฟังวิทยุ และไม่ได้ใช้เวลาว่างในการหารายได้พิเศษแต่อย่างใด

5. เปรียบเทียบการใช้เวลาว่างระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดสระบุรี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดสระบุรี ใช้เวลาว่างในการออกกำลังกายและกีฬา หารายได้พิเศษ งานอดิเรก การเรียนไม่แตกต่างกัน แต่ใช้เวลาว่างในด้านการช่วยงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

คำรณ มาลาคำ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตวิภาวดี สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการใช้เวลาว่างในการปฏิบัติกิจกรรมนันทนาการ 4 ด้าน คือ ด้านการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ด้านงานอดิเรก ด้านการท่องเที่ยว และด้านวรรณกรรม ผลการวิจัยพบว่า

1. การใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตวิภาวดี สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ใช้เวลาว่างด้านงานอดิเรก ชมรายการโทรทัศน์มากที่สุด ในวันจันทร์-ศุกร์ ระหว่างเวลา 16.30-22.05 น. วันเสาร์-อาทิตย์ ระหว่างเวลา 09.00-21.30 น. รองลงมาคือ คือการใช้เวลาด้านการท่องเที่ยว เป็นการเดินชมและซื้อของที่ห้างสรรพสินค้า ในวันจันทร์-ศุกร์ ระหว่างเวลา 13.40-19.15 น. วันเสาร์-อาทิตย์ ระหว่างเวลา 11.00-19.00 น. การใช้เวลาว่างด้านการออกกำลังกายและกีฬา เล่นฟุตบอล แบดมินตัน วอลเลย์บอล บาสเกตบอล ในวันจันทร์-ศุกร์ ระหว่างเวลา 15.00-18.00 น. วันเสาร์-อาทิตย์ ระหว่างเวลา 15.00- 18.05 น. และ การใช้เวลาว่างด้านวรรณกรรม ฟุตคยกับเพื่อนและญาติที่บ้านและโรงเรียน ในวันจันทร์-ศุกร์ ระหว่างเวลา 07.00-21.05 น. วันเสาร์-อาทิตย์ ระหว่างเวลา 06.45-21.05 น.

2. นักเรียนชาย-หญิง ระดับ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หองเก่งกับหองอ่อน ใช้เวลาว่างปฏิบัติกิจกรรมนันทนาการ ด้านการออกกำลังกายและเล่นกีฬาคลายกันคือ นักเรียนชายเล่นฟุตบอล นักเรียนหญิงเล่นแบดมินตัน ส่วนด้านงานอดิเรก ด้านการท่องเที่ยว และด้านวรรณกรรมโดยรวมแล้วประกอบกิจกรรมนันทนาการเหมือนกัน

ปัทมา จิตรปรีดากร (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพปัญหาการใช้เวลาว่างของประชาชนในชุมชนแออัดคลองลำปึก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพปัญหาการใช้เวลาว่างของประชาชนในชุมชนแออัดคลองลำปึก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยรวมเป็นรายด้าน 3 ด้าน คือ ด้านการจัดการและดำเนินการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านกิจกรรมนันทนาการพิเศษ ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการใช้เวลาว่างของประชาชนในชุมชนแออัดคลองลำปึก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความเห็นเกี่ยวกับสภาพการใช้เวลาว่าง ทั้งโดยรวมและเป็นรายด้านทั้ง 3 ด้าน คือด้านการจัดการและดำเนินการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านกิจกรรมนันทนาการพิเศษ ว่าไม่มีความเหมาะสม

2. ปัญหาการใช้เวลาว่างของประชาชนในชุมชนแออัดคลองลำปึก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยรวมประชาชนส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการจัดการและดำเนินการและด้านกิจกรรมนันทนาการพิเศษอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ประชาชนมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

อัศวิน มณีอินทร์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้เวลาว่างของนิสิตที่พักอาศัยอยู่ในหอพักมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตที่พักอาศัยอยู่ในหอพักมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใช้เวลาว่างอย่างสม่ำเสมอในด้านเกมและกีฬาในกิจกรรมวิ่งเหยาะ แอโรบิคแดนซ์ และว่ายน้ำ

2. นิสิตที่พักอาศัยอยู่ในหอพักมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใช้เวลาว่างอย่างสม่ำเสมอในการอ่าน การเขียน และการพูด ในกิจกรรมอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียน อ่านหนังสือพิมพ์และอ่านหนังสือการ์ตูน

3. นิสิตที่พักอาศัยอยู่ในหอพักมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใช้เวลาว่างอย่างสม่ำเสมอในด้านการกิจกรรมบริการอาสาสมัคร ในกิจกรรมพัฒนามหาวิทยาลัย งานบริการสังคมที่จัดโดยหน่วยงานบริการอาสาสมัคร และค่ายอาสาพัฒนาที่จัดขึ้นโดยนิสิตและได้รับอนุญาตจากกองกิจการนิสิต

4. นิสิตที่พักอาศัยอยู่ในหอพักมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใช้เวลาว่างอย่างสม่ำเสมอในด้านดนตรี และเพลงในกิจกรรมร้องเพลงคาราโอเกะ เล่นดนตรีกับเพื่อนเป็นวงดนตรี

พัชรา เทียมเพชร (2548 : บทคัดย่อ) ศึกษาการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตตรวจราชการที่ 3 มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตตรวจราชการที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตตรวจราชการที่ 3 ใช้เวลาว่างอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อนันทนาการ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการทำงานอดิเรกและการส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับมาก

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน เขตตรวจราชการที่ 3 ที่มีชั้นปีที่ศึกษา และสถานภาพทางครอบครัวของนักเรียนต่างกัน ใช้เวลาว่างไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน เขตตรวจราชการที่ 3 ที่มีเพศ ผลการสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอาชีพผู้ปกครองต่างกัน ใช้เวลาว่างต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อำนาจ เณรรักษา (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ศึกษาการใช้เวลาว่างของนักเรียนและนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการใช้เวลาว่างของนักเรียนและนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ตามตัวแปรเพศ ระดับการศึกษา ชั้นปี และประเภทวิชา ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนและนักศึกษาใช้เวลาว่างปฏิบัติกิจกรรมนันทนาการทั้งขณะอยู่ที่วิทยาลัยและอยู่ที่บ้าน อยู่ในระดับปานกลาง

2. นักเรียนและนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน ชั้นปีที่ต่างกันและประเภทวิชาที่ต่างกัน ใช้เวลาว่างในการปฏิบัติกิจกรรมนันทนาการขณะอยู่ที่วิทยาลัยและขณะอยู่ที่บ้านไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียนและนักศึกษาที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน ปฏิบัติกิจกรรมนันทนาการขณะอยู่ที่วิทยาลัยและขณะอยู่ที่บ้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิรุฬห์ แสงเรือง (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรในกลุ่มสำนักงานเขตที่ 4 กรุงเทพมหานคร มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ของบุคลากรในกลุ่มสำนักงานเขตที่ 4 กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรในกลุ่มสำนักงานเขตที่ 4 กรุงเทพมหานคร ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการทั้ง 5 ประเภท คือ ประเภทกีฬาและออกกำลังกาย ประเภทการท่องเที่ยว ประเภทดนตรีและร้องเพลง ประเภทงานอดิเรก และประเภทการอ่าน การพูด และการเขียน ได้แก่ กิจกรรมการเดิน เทียน้ำตก ร้องเพลงในงานสังสรรค์ ต่าง ๆ การเล่นอินเทอร์เน็ต และการอ่านหนังสือการ์ตูน คิดเป็นร้อยละ 51.9, 21.4, 24.9, 27.2 และ 69.6 ตามลำดับ

สมชาย ไวยากรณ์ (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของวัยรุ่นชุมชนเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของวัยรุ่น ชุมชนเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

1. กิจกรรมนันทนาการที่วัยรุ่น ชุมชนเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ปฏิบัติบ้าง จากกิจกรรมเกมและกีฬา ศิลปหัตถกรรม งานอดิเรก ดนตรีและเพลง การอ่านการเขียนการพูด การท่องเที่ยว และกิจกรรมสัมพันธ์ชุมชน

2. วัยรุ่นที่มีเพศ อายุ และอาศัยอยู่ในชุมชนต่างกัน มีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน

สมิทธิชาติ จตุมาศ (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้เวลาว่างในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกรมสวัสดิการทหารบก โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการใช้เวลาว่างในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกรมสวัสดิการทหารบก ผลการวิจัยพบว่า

1. บุคลากรกรมสวัสดิการทหารบก มีการใช้เวลาว่างในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการขณะอยู่ที่กรมสวัสดิการทหารบกและขณะอยู่บ้าน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางมีการใช้เวลาว่างในการเข้าร่วมมากที่สุดคือ การฟังวิทยุ ฟังเพลง

2. บุคลากรกรมสวัสดิการทหารบก ที่มีเพศต่างกัน มีการใช้เวลาว่างในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน

3. บุคลากรกรมสวัสดิการทหารบก ที่มีอายุต่างกัน มีการใช้เวลาว่างในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. บุคลากรกรมสวัสดิการทหารบก ที่มีสถานภาพต่างกัน มีการใช้เวลาว่างในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. บุคลากรกรมสวัสดิการทหารบก ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีการใช้เวลาว่างในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาค้นคว้าตำราเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถที่จะอ้างอิงได้ว่า การใช้เวลาว่างมีคุณประโยชน์และมีความสำคัญในการดำรงชีวิตของทุกคน ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะศึกษาการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ เพื่อให้ทราบผลถึงเชิงลึกต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องศึกษาการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ดำเนินการขั้นตอนต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ พนักงานของบริษัทหลักทรัพย์ที่เป็นสมาชิกของสมาคมบริษัทหลักทรัพย์ จำนวน 38 บริษัท จำนวน 16,059 คน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2550: ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ พนักงานของบริษัทหลักทรัพย์ที่เป็นสมาชิกของสมาคมบริษัทหลักทรัพย์จำนวน 377 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เทียบตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 303 อ้างอิงจาก Krejcie; & Morgan. 1970) และเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยคิดเป็นสัดส่วนกับประชากรในแต่ละบริษัทและตำแหน่งงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่สร้างขึ้นโดยลำดับขั้นตอนดังนี้

- 1.ศึกษาค้นคว้างานวิจัย วิทยานิพนธ์ เอกสาร บทความ วารสาร และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 2.ศึกษาปัญหาและรวบรวมข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม
- 3.สร้างแบบสอบถาม
- 4.นำแบบสอบถามไปให้กรรมการควบคุมปริญญาโทตรวจสอบพิจารณา

การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Content validity) แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข ให้สมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้

2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปลองใช้ (Try out) กับพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970: 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85

3. นำแบบสอบถามไปใช้กับการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถานภาพ และตำแหน่งงาน เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)
2. ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ โดยผู้วิจัยมีเกณฑ์ในการกำหนดน้ำหนักคะแนนของข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) 4 ระดับ ได้แก่ ปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัติบ้าง และไม่ปฏิบัติ
3. ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเป็นแบบปลายเปิด (Open ended)

เกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมาย

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์ในการประเมินผลระดับการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ แบ่งออกเป็น 4 ช่วง และกำหนดน้ำหนักของค่าคะแนน ดังนี้

ปฏิบัติเป็นประจำ	ให้	3 คะแนน
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ให้	2 คะแนน
ปฏิบัติบ้าง	ให้	1 คะแนน
ไม่ปฏิบัติ	ให้	0 คะแนน

นำระดับการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์มาแปลความหมายเป็นค่าเฉลี่ยราย
ข้อและรายด้าน ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2534: 120)

ค่าเฉลี่ย	ระดับการปฏิบัติ
2.01-3.00	ปฏิบัติเป็นประจำ
1.01-2.00	ปฏิบัติบ่อยครั้ง
0.00-1.00	ปฏิบัติบ้าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยยื่นคำร้องต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอหนังสือเชิญ
ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
2. ผู้วิจัยนำหนังสืออนุญาตไปขอความร่วมมือจากหน่วยงาน เพื่อนำแบบสอบถามไปเก็บ
ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม และตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วนำ
แบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รวบรวมมาทั้งหมด
2. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วมาลงรหัส (Coding) แบบลงรหัส เพื่อ
ประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์
3. นำข้อมูลที่ได้ลงรหัสแล้ว ไปบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผลตามโปรแกรม
คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล
 - 3.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 มาวิเคราะห์ แจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ แล้วนำเสนอข้อมูล
ในรูปตารางประกอบความเรียง
 - 3.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 มาวิเคราะห์ หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง
 - 3.3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบค่าที (t-test)
สำหรับตัวแปรเพศ และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) สำหรับกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม คือ
สถานภาพ และตำแหน่งงาน หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการ
ทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
4. ข้อเสนอแนะตอนที่ 3 นำมาสรุปแล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย ใช้สถิติ ดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าความถี่ (Frequency)

1.2 ค่าร้อยละ (percentage)

1.3 ค่าเฉลี่ย (Mean : $\bar{X}$)

1.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

2.1 ทดสอบค่าที (t-test)

2.2 ทดสอบค่าเอฟ (F-test)

2.3 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีเชฟเฟ (Scheffe's

Method)

3. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

3.1 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยอาศัยดุลยพินิจของ

ผู้ทรงคุณวุฒิ

3.2 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา

(Alpha coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง การใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นขั้นตอนต่าง ๆ 3 ขั้นตอน และเพื่อให้เกิดความหมายที่ตรงกันผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ในการแจกแจงแบบที (t-distribution)
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ในการแจกแจงแบบเอฟ (F-distribution)
p	แทน ความน่าจะเป็นหรือโอกาส (probability)
*	แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลที่รวบรวมได้โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 377 คน ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ทางสถิติและนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ ได้แก่ เพศ สถานภาพ และตำแหน่งงาน โดยการวิเคราะห์หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์โดยรวมและรายด้าน และเปรียบเทียบระดับการใช้เวลาว่างเพื่อทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าที (t-test) สำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และค่าเอฟ (F-test) สำหรับกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method)

ตอนที่ 3 นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปแล้วนำเสนอในรูปความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร เพศ สถานภาพและตำแหน่งงาน โดยแจกแจงเป็นค่าร้อยละในรูปตารางประกอบความเรียง

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ สถานภาพ และตำแหน่งงาน (n=377)

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	143	37.90
หญิง	234	62.10
รวม	377	100.00
สถานภาพ		
โสด	259	68.70
สมรส	107	28.40
หย่า หม้าย แยกกันอยู่	11	2.90
รวม	377	100.00
ตำแหน่งงาน		
ผู้จัดการ	43	11.40
หัวหน้างาน	31	8.20
พนักงาน	303	80.40
รวม	377	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างพนักงานบริษัทหลักทรัพย์เพศชายจำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 37.90 และเพศหญิงจำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 62.10

กลุ่มตัวอย่างพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ที่สถานภาพเป็นโสดจำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 68.70 สถานภาพสมรสจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 28.40 และสถานภาพหย่า หม้าย และแยกกันอยู่จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.90

กลุ่มตัวอย่างพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ที่มีตำแหน่งผู้จัดการจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 11.40 ตำแหน่งหัวหน้างานจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 8.20 และเป็นพนักงานจำนวน 303 คน คิดเป็นร้อยละ 80.40

ตอนที่2 การใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์
ในประเภทกิจกรรมออกกำลังกายโดยรวมและตามชนิดกิจกรรมออกกำลังกาย(n=377)

รายการ		$\bar{X}$	S.D.	ระดับปฏิบัติ
กิจกรรมออกกำลังกาย				
1.	เล่นฟุตบอล	0.22	0.57	ปฏิบัติบ้าง
2.	เล่นบาสเกตบอล	0.10	0.38	ปฏิบัติบ้าง
3.	เล่นเทนนิส	0.10	0.36	ปฏิบัติบ้าง
4.	เล่นแบดมินตัน	0.30	0.62	ปฏิบัติบ้าง
5.	เต้นแอโรบิค	0.21	0.56	ปฏิบัติบ้าง
6.	ตีกอล์ฟ	0.07	0.30	ปฏิบัติบ้าง
7.	ว่ายน้ำ	0.26	0.57	ปฏิบัติบ้าง
8.	เดินและวิ่งออกกำลังกาย	1.16	1.08	ปฏิบัติบ่อยครั้ง
9.	เล่นโบว์ลิ่ง	0.08	0.31	ปฏิบัติบ้าง
10.	ฝึกโยคะ	0.24	0.59	ปฏิบัติบ้าง
11.	ปั่นจักรยาน	0.40	0.75	ปฏิบัติบ้าง
รวม		0.29	0.28	ปฏิบัติบ้าง

จากตาราง 2 แสดงว่า การใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ในประเภทกิจกรรม
ออกกำลังกายโดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ้าง ($\bar{X}=0.29$, S.D.=0.28) หมายถึง การใช้เวลาว่างทำ
กิจกรรม 1 วันต่อสัปดาห์หลังเลิกงาน

เมื่อพิจารณาตามชนิดกิจกรรมในการออกกำลังกายพบว่า พนักงานบริษัทหลักทรัพย์มี
การใช้เวลาว่างโดยการเดินและวิ่งออกกำลังกายอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง แต่สำหรับกิจกรรมอื่นๆ
นั้น อยู่ในระดับปฏิบัติบ้าง กิจกรรมออกกำลังกายที่พนักงานมีการปฏิบัติมาก 3 อันดับแรกได้แก่
เดินและวิ่งออกกำลังกาย ปั่นจักรยาน เล่นแบดมินตัน ตามลำดับ

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์
ในประเภทกิจกรรมพักผ่อนอยู่กับบ้านโดยรวมและตามชนิดกิจกรรม(n=377)

รายการ กิจกรรมพักผ่อนอยู่กับบ้าน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปฏิบัติ
1. ร้องเพลง	0.68	1.02	ปฏิบัติบ้าง
2. อ่านหนังสือ	1.76	1.11	ปฏิบัติบ่อยครั้ง
3. ดูโทรทัศน์	2.60	0.85	ปฏิบัติเป็นประจำ
4. ฟังเพลง	2.03	1.17	ปฏิบัติเป็นประจำ
5. สวดมนต์	1.11	1.24	ปฏิบัติบ่อยครั้ง
6. เล่นสัตรี	0.81	1.21	ปฏิบัติบ้าง
7. ทำงานบ้าน	1.52	1.14	ปฏิบัติบ่อยครั้ง
8. เล่นดนตรี	0.62	1.14	ปฏิบัติบ้าง
9. เล่นเกมคอมพิวเตอร์	0.89	1.10	ปฏิบัติบ้าง
10. สะสมสิ่งของ	0.51	0.90	ปฏิบัติบ้าง
รวม	1.25	0.53	ปฏิบัติบ่อยครั้ง

จากตาราง 3 แสดงว่า การใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ในประเภทกิจกรรม
พักผ่อนอยู่กับบ้านโดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{X}=1.25$, S.D.=0.53) หมายถึง การใช้เวลา
ว่างทำกิจกรรม 2-3 วันต่อสัปดาห์หลังเลิกงาน

เมื่อพิจารณาตามชนิดกิจกรรมในการพักผ่อนอยู่กับบ้านพบว่า พนักงานบริษัทหลักทรัพย์
มีการใช้เวลาว่างโดยดูโทรทัศน์และฟังเพลงอยู่ในระดับปฏิบัติเป็นประจำ และอ่านหนังสือ สวดมนต์
และทำงานบ้าน อยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง แต่สำหรับกิจกรรมอื่น ๆ นั้น อยู่ในระดับปฏิบัติบ้าง
กิจกรรมพักผ่อนอยู่กับบ้านที่พนักงานมีการปฏิบัติมาก 3 อันดับแรกได้แก่ ดูโทรทัศน์ ฟังเพลง อ่าน
หนังสือ ตามลำดับ

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์
ในประเภทกิจกรรมพักผ่อนนอกบ้านโดยรวมและตามชนิดกิจกรรม(n=377)

รายการ			
กิจกรรมพักผ่อนนอกบ้าน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปฏิบัติ
1. เดินห้างสรรพสินค้า	1.48	0.87	ปฏิบัติบ่อยครั้ง
2. สังสรรค์บ้านเพื่อน	0.59	0.74	ปฏิบัติบ้าง
3. ชมภาพยนตร์	0.63	0.77	ปฏิบัติบ้าง
4. สังสรรค์แหล่งบันเทิง	0.33	0.61	ปฏิบัติบ้าง
5. พาลูกไปเรียนพิเศษ	0.31	0.69	ปฏิบัติบ้าง
6. เข้าวัดฟังธรรม	0.27	0.54	ปฏิบัติบ้าง
7. เยี่ยมเยียนลูกค้า	0.18	0.49	ปฏิบัติบ้าง
รวม	0.54	0.38	ปฏิบัติบ้าง

จากตาราง 4 แสดงว่า การใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ในประเภทกิจกรรมพักผ่อนนอกบ้านโดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ้าง ($\bar{X}=0.54$, S.D.=0.38) หมายถึง การใช้เวลาว่างทำกิจกรรม 1 วันต่อสัปดาห์หลังเลิกงาน

เมื่อพิจารณาตามชนิดกิจกรรมในการพักผ่อนนอกบ้านพบว่า พนักงานบริษัทหลักทรัพย์มีการใช้เวลาว่างโดยเดินห้างสรรพสินค้าอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง แต่สำหรับกิจกรรมอื่น ๆ นั้นอยู่ในระดับปฏิบัติบ้าง กิจกรรมพักผ่อนนอกบ้านที่พนักงานมีการปฏิบัติมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ เดินห้างสรรพสินค้า ชมภาพยนตร์ สังสรรค์บ้านเพื่อน ตามลำดับ

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์
ในประเภทกิจกรรมท่องเที่ยวโดยรวมและตามชนิดกิจกรรม(n=377)

รายการ กิจกรรมท่องเที่ยว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปฏิบัติ
1. เที่ยวสวนสนุก	0.17	0.44	ปฏิบัติบ้าง
2. เที่ยวสวนจตุจักร	0.37	0.56	ปฏิบัติบ้าง
3. เที่ยวทะเล	0.33	0.56	ปฏิบัติบ้าง
4. เที่ยวชมโบราณสถาน	0.16	0.41	ปฏิบัติบ้าง
5. เที่ยวสวนสัตว์	0.12	0.37	ปฏิบัติบ้าง
6. เที่ยววนอุทยาน	0.15	0.41	ปฏิบัติบ้าง
7. เที่ยวน้ำตก	0.15	0.41	ปฏิบัติบ้าง
รวม	0.21	0.32	ปฏิบัติบ้าง

จากตาราง 5 แสดงว่า การใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ในประเภทกิจกรรม
ท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ้าง ($\bar{X}=0.21$, S.D.=0.32) หมายถึง การใช้เวลาว่างทำ
กิจกรรม 1 วัน ต่อสัปดาห์หลังเลิกงาน

เมื่อพิจารณาพบว่า กิจกรรมท่องเที่ยวที่พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ปฏิบัติ 3 อันดับแรก
ได้แก่ เที่ยวสวนจตุจักร เที่ยวทะเล เที่ยวสวนสนุก ตามลำดับ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ โดยรวมและตามประเภทกิจกรรม(n=377)

รายการ			
กิจกรรมการใช้เวลาว่าง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปฏิบัติ
1. กิจกรรมออกกำลังกาย	0.29	0.28	ปฏิบัติบ้าง
2. กิจกรรมพักผ่อนอยู่กับบ้าน	1.25	0.53	ปฏิบัติบ่อยครั้ง
3. กิจกรรมพักผ่อนนอกบ้าน	0.54	0.38	ปฏิบัติบ้าง
4. กิจกรรมท่องเที่ยว	0.21	0.32	ปฏิบัติบ้าง
รวม	0.60	0.29	ปฏิบัติบ้าง

พนักงานบริษัทหลักทรัพย์มีการปฏิบัติกิจกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติ บ้าง ($\bar{X}=0.60$, S.D.=0.29) หมายถึง การใช้เวลาว่างทำกิจกรรม 1 วันต่อสัปดาห์หลังเลิกงาน เมื่อ พิจารณาจำแนกในแต่ละประเภทกิจกรรมพบว่า พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ มีการปฏิบัติกิจกรรม พักผ่อนอยู่กับบ้าน อยู่ในระดับบ่อยครั้ง ($\bar{X}=1.25$, S.D.=0.53) หมายถึง การใช้เวลาว่างทำ กิจกรรม 2-3 วันต่อสัปดาห์หลังเลิกงาน สำหรับกิจกรรมอื่น ๆ พนักงานบริษัทหลักทรัพย์มีการ ปฏิบัติอยู่ในระดับปฏิบัติบ้าง ได้แก่ กิจกรรมพักผ่อนนอกบ้าน ($\bar{X}=0.54$, S.D.=0.38) กิจกรรม ออกกำลังกาย ($\bar{X}=0.29$, S.D.=0.28) และกิจกรรมท่องเที่ยว ($\bar{X}=0.21$, S.D.=0.32) ตามลำดับ

ตาราง 7 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตามประเภทกิจกรรมการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ จำแนกตามเพศ

รายการ	เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	p
กิจกรรมออกกำลังกาย	ช	143	0.36	0.32	3.72*	.000
	ญ	234	0.24	0.24		
กิจกรรมพักผ่อนอยู่กับบ้าน	ช	143	1.15	0.54	3.13*	.002
	ญ	234	1.32	0.51		
กิจกรรมพักผ่อนนอกบ้าน	ช	143	0.60	0.42	2.26*	.025
	ญ	234	0.50	0.35		
กิจกรรมท่องเที่ยว	ช	143	0.25	0.37	2.01*	.046
	ญ	234	0.18	0.29		
รวม	ช	143	0.61	0.33	0.62	.534
	ญ	234	0.59	0.26		

*แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 แสดงว่า พนักงานบริษัทหลักทรัพย์เพศชายและเพศหญิงมีกิจกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายด้าน พบว่า พนักงานบริษัทหลักทรัพย์เพศชายและเพศหญิงมีกิจกรรมการออกกำลังกาย กิจกรรมพักผ่อนอยู่กับบ้าน กิจกรรมพักผ่อนนอกบ้าน และกิจกรรมท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยพนักงานเพศชายจะมีการปฏิบัติกิจกรรมออกกำลังกาย กิจกรรมพักผ่อนนอกบ้าน และกิจกรรมท่องเที่ยว มากกว่าเพศหญิง ในขณะที่พนักงานเพศหญิงมีการปฏิบัติกิจกรรมพักผ่อนอยู่กับบ้าน มากกว่าเพศชาย

ตาราง 8 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตามประเภทกิจกรรมการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ จำแนกตามสถานภาพ

รายการ	สถานภาพ	n	$\bar{X}$	S.D.	F	p
กิจกรรมออกกำลังกาย	โสด	259	0.30	0.29	1.15	0.320
	สมรส	107	0.25	0.27		
	หย่า หม้าย แยกกันอยู่	11	0.24	0.23		
กิจกรรมพักผ่อนอยู่กับบ้าน	โสด	259	1.26	0.50	0.84	0.430
	สมรส	107	1.22	0.57		
	หย่า หม้าย แยกกันอยู่	11	1.44	0.69		
กิจกรรมพักผ่อนนอกบ้าน	โสด	259	0.54	0.36	0.29	0.750
	สมรส	107	0.53	0.41		
	หย่า หม้าย แยกกันอยู่	11	0.62	0.45		
กิจกรรมท่องเที่ยว	โสด	259	0.21	0.33	0.64	0.530
	สมรส	107	0.18	0.31		
	หย่า หม้าย แยกกันอยู่	11	0.29	0.31		
รวม	โสด	259	0.60	0.29	0.77	0.460
	สมรส	107	0.57	0.29		
	หย่า หม้าย แยกกันอยู่	11	0.67	0.26		

จากตาราง 8 แสดงว่า พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ที่มีสถานภาพต่างกันมีกิจกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 9 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตามประเภทกิจกรรมการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ จำแนกตามตำแหน่งงาน

รายการ	ตำแหน่ง	n	$\bar{X}$	S.D.	F	p
กิจกรรมออกกำลังกาย	ผู้จัดการ	43	0.21	0.19	1.98	0.140
	หัวหน้างาน	31	0.28	0.22		
	พนักงาน	303	0.30	0.29		
กิจกรรมพักผ่อนอยู่กับบ้าน	ผู้จัดการ	43	1.17	0.53	1.98	0.140
	หัวหน้างาน	31	1.12	0.49		
	พนักงาน	303	1.28	0.53		
กิจกรรมพักผ่อนนอกบ้าน	ผู้จัดการ	43	0.53	0.36	0.87	0.420
	หัวหน้างาน	31	0.46	0.29		
	พนักงาน	303	0.55	0.39		
กิจกรรมท่องเที่ยว	ผู้จัดการ	43	0.18	0.32	0.49	0.610
	หัวหน้างาน	31	0.17	0.25		
	พนักงาน	303	0.22	0.33		
รวม	ผู้จัดการ	43	0.54	0.27	2.03	0.130
	หัวหน้างาน	31	0.53	0.24		
	พนักงาน	303	0.61	0.29		

จากตาราง 9 แสดงว่า พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ที่ตำแหน่งงานต่างกันมีกิจกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

พนักงานบริษัทหลักทรัพย์มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ต้องการให้มีสถานที่และอุปกรณ์ในการออกกำลังกายในสถานที่ทำงาน
2. พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ต้องการให้บริษัทเป็นสมาชิกศูนย์ออกกำลังกายเพื่อให้พนักงานไปใช้ออกกำลังกายได้โดยไม่ต้องมีค่าใช้จ่าย
3. พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ต้องการให้บริษัทจัดท่องเที่ยวประจำปีให้กับพนักงาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การใช้เวลารว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ ครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีสังเขปขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้เวลารว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้เวลารว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ จำแนกตามตัวแปร

เพศ สถานภาพ และตำแหน่งงาน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยทำให้ทราบถึงการใช้เวลารว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการใช้ในการปรับปรุงการจัดสวัสดิการของบริษัทหลักทรัพย์

สมมติฐานในการวิจัย

1. พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ที่มีเพศต่างกัน มีการใช้เวลารว่างแตกต่างกัน
2. พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ที่มีสถานภาพต่างกัน มีการใช้เวลารว่างแตกต่างกัน
3. พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ที่มีตำแหน่งงานต่างกัน มีการใช้เวลารว่างแตกต่างกัน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีลำดับขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องความความคิดเห็น เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาปัญหาและรวบรวมข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้เวลารว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างเครื่องมือ
3. สร้างแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตรเพื่อพิจารณาความเหมาะสมและถูกต้อง

การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Content validity) แล้วนำไปปรับปรุง แก้ไข ให้สมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้
2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปลองใช้ (Try out) กับพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1970: 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85
3. นำแบบสอบถามไปใช้กับการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถานภาพ และตำแหน่งงาน เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)
2. ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ โดยผู้วิจัยมีเกณฑ์ในการกำหนดน้ำหนักคะแนนของข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) 4 ระดับ ได้แก่ ปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัติบ้าง และไม่ปฏิบัติ
3. ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเป็นแบบปลายเปิด (Open ended)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยยื่นคำร้องต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
2. ผู้วิจัยนำหนังสืออนุญาตไปขอความร่วมมือจากหน่วยงาน เพื่อนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ระหว่างเดือน มกราคม – กุมภาพันธ์ 2551
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม และตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับรวมมาทั้งหมด
2. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วมาลงรหัส (Coding) แบบลงรหัส เพื่อประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

3. นำข้อมูลที่ได้รหัสแล้ว ไปบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผลตามโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 มาวิเคราะห์ แจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

3.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 มาวิเคราะห์ หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

3.3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบค่าที (t-test) สำหรับตัวแปรเพศ และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) สำหรับกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม คือ สถานภาพ และตำแหน่งงาน

4. ข้อเสนอแนะตอนที่ 3 นำมาสรุปแล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง การใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ สรุปผลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างพนักงานบริษัทหลักทรัพย์เพศชายจำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 37.90 และเพศหญิงจำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 62.10

กลุ่มตัวอย่างพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ที่สถานภาพเป็นโสดจำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 68.70 สถานภาพสมรสจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 28.40 และสถานภาพหย่า หม้าย และแยกกันอยู่จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.90

กลุ่มตัวอย่างพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ที่มีตำแหน่งผู้จัดการจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 11.40 ตำแหน่งหัวหน้างานจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 8.20 และเป็นพนักงานจำนวน 303 คน คิดเป็นร้อยละ 80.40

ตอนที่ 2 การใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์

การใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ สรุปได้ดังนี้

1. พนักงานบริษัทหลักทรัพย์มีการปฏิบัติกิจกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ้าง

2. พนักงานบริษัทหลักทรัพย์เพศชายและเพศหญิงมีกิจกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายด้าน พบว่า พนักงานบริษัทหลักทรัพย์เพศชายและเพศหญิงมีกิจกรรมการออกกำลังกาย กิจกรรมพักผ่อนอยู่กับบ้าน กิจกรรมพักผ่อนนอกบ้าน และกิจกรรมท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยพนักงานเพศชายจะมีการ

ปฏิบัติกิจกรรมออกกำลังกาย กิจกรรมพักผ่อนนอกบ้าน และกิจกรรมท่องเที่ยว มากกว่าเพศหญิง ในขณะที่พนักงานเพศหญิงมีการปฏิบัติกิจกรรมพักผ่อนอยู่กับบ้านมากกว่าเพศชาย

3. พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ที่มีสถานภาพและตำแหน่งงานแตกต่างกันมีการปฏิบัติกิจกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

พนักงานบริษัทหลักทรัพย์มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ต้องการให้มีสถานที่และอุปกรณ์ในการออกกำลังกายในสถานที่ทำงาน
2. พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ต้องการให้บริษัทเป็นสมาชิกศูนย์ออกกำลังกายเพื่อให้พนักงานไปใช้ออกกำลังกายได้โดยไม่ต้องมีค่าใช้จ่าย
3. พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ต้องการให้บริษัทจัดท่องเที่ยวประจำปีให้กับพนักงาน

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ ข้างต้น สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ มีการปฏิบัติกิจกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ้าง หมายถึง การใช้เวลาว่างทำกิจกรรม 1 วันต่อสัปดาห์หลังเลิกงาน สาเหตุที่พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมอยู่ในระดับปฏิบัติบ้าง อาจจะเป็นเพราะว่าลักษณะงานที่ต้องทำทุกเท เพื่อให้ได้มาซึ่งผลการปฏิบัติงานที่ดี มีการประเมินผลการปฏิบัติงานที่เข้มงวด และใช้ผลการประเมินมาพิจารณาความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน จึงทำให้พนักงานทุ่มเทเวลาในการทำงานมากกว่าที่จะใช้เวลาในการทำกิจกรรมอื่น ๆ สาเหตุดังกล่าวน่าจะเป็นเรื่องของการมีเวลาว่างน้อย เพราะนอกจากจะทุ่มเทเวลาให้กับการทำงานแล้ว ยังต้องใช้เวลาในการเดินทางเนื่องจากปัญหาการจราจร จึงไม่มีเวลาในการทำกิจกรรมอื่น ๆ

2. พนักงานบริษัทหลักทรัพย์เพศชายและเพศหญิงมีการปฏิบัติกิจกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายด้าน พบว่า พนักงานบริษัทหลักทรัพย์เพศชายและเพศหญิงมีการปฏิบัติกิจกรรมการออกกำลังกาย กิจกรรมพักผ่อนอยู่กับบ้าน กิจกรรมพักผ่อนนอกบ้าน และกิจกรรมท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ที่มีเพศต่างกันมีการใช้เวลาว่างแตกต่างกัน โดยพนักงานเพศชายจะมีการปฏิบัติกิจกรรมออกกำลังกาย กิจกรรมพักผ่อนนอกบ้าน และกิจกรรมท่องเที่ยว มากกว่าเพศหญิง ในขณะที่พนักงานเพศหญิงมีการปฏิบัติกิจกรรมพักผ่อนอยู่กับบ้าน มากกว่าเพศชาย สาเหตุของความแตกต่างดังกล่าวน่าจะมาจากค่านิยมของสังคมไทยที่ผู้ชายมักจะเป็นฝ่ายที่ได้เปรียบในการออกสังคม เที่ยวเตร่ ได้มากกว่าผู้หญิง ส่วนผู้หญิงจะมีค่านิยมที่จะเป็น

แม่บ้านแม่เรือน ดูแลบ้าน ทำอาหาร เลี้ยงดูบุตร เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของแคปแลน (Kaplan. 1975 : 90) ที่ทำวิจัยเรื่องการใช้เวลาว่างของชนชาติต่างๆ พบว่า เพศมีส่วนกำหนดการกระทำในยามว่าง เช่น เด็กชายชอบเล่นฟุตบอล แต่เด็กหญิงชอบเล่นเน็ตบอล

3. พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ที่สถานภาพแตกต่างกันมีการปฏิบัติกิจกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่าพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ที่มีสถานภาพต่างกันมีการใช้เวลาว่างแตกต่างกัน สาเหตุส่วนหนึ่งน่าจะมาจากการมีรายได้ที่ค่อนข้างจะใกล้เคียงกัน และพนักงานในธุรกิจนี้จะมีวุฒิการศึกษาที่ใกล้เคียงกันจึงเข้าร่วมกิจกรรมที่เหมือน ๆ กัน ไม่แตกต่างกัน รวมทั้งการไม่มีเวลาว่างมากพอที่จะไปใช้ในกิจกรรมต่างๆ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสมิทธิชาติ จตุมาศ.(2549: บทคัดย่อ) ที่ทำวิจัยเรื่องการใช้เวลาว่างในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกรมสวัสดิการทหารบก พบว่า บุคลากรกรมสวัสดิการที่มีสถานภาพสมรสมีความต้องการทางด้านความมั่นคงต่อชีวิตและครอบครัวมากกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด จึงอาจใช้เวลาว่างของตนเองในการปฏิบัติกิจกรรมอื่นนอกจากกิจกรรมนันทนาการ

4. พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีการปฏิบัติกิจกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ที่มีตำแหน่งงานต่างกันมีการใช้เวลาว่างแตกต่างกัน อาจเนื่องมาจาก พนักงานไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งใดก็ตาม ก็จะทำให้ความสำคัญกับการทุ่มเทในการทำงาน เพื่อให้มีผลงานที่ดี อันจะนำมาซึ่งโอกาสและความก้าวหน้าทางหน้าที่การงาน จึงไม่ค่อยมีเวลาว่างในการทำกิจกรรมอื่นเพื่อการนันทนาการ และอีกส่วนหนึ่งมาจากการมีรายได้ที่ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากเป็นธุรกิจที่เป็นนายหน้า เน้นการให้บริการลูกค้า หากพนักงานคนใดให้บริการลูกค้ามาก รายได้ก็จะมากตามผลงานที่ทำ ดังนั้นตำแหน่งแตกต่างกัน รายได้อาจจะไม่แตกต่างกันก็เป็นไปได้ จึงทำให้กิจกรรมที่ใช้เวลาว่างจึงไม่แตกต่างกัน และอีกประการหนึ่ง เนื่องจากวุฒิการศึกษาที่ใกล้เคียงกันก็อาจจะชอบกิจกรรมเดียวกัน เข้าร่วมกิจกรรมด้วยกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของสมิทธิชาติ จตุมาศ. (2549: บทคัดย่อ) ที่ทำวิจัยเรื่องการใช้เวลาว่างในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกรมสวัสดิการทหารบก พบว่า บุคลากรกรมสวัสดิการทหารบก ที่มีตำแหน่งงานต่างกันมีการใช้เวลาว่างไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า

1. ควรจัดกิจกรรมนันทนาการให้มากขึ้น เพื่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตของพนักงาน และเพื่อเป็นการเพิ่มความสัมพันธ์ในองค์กร

2. คำนึงถึงความเสมอภาคในการเข้าร่วมกิจกรรมของพนักงาน ด้วยความเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

3. เปิดโอกาสให้พนักงานได้เข้ามาร่วมในการตัดสินใจในการกำหนดรูปแบบของการจัดกิจกรรม เช่น จัดตั้งคณะทำงานประกอบไปด้วยพนักงานทุกระดับชั้น เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัยสภาพและปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์
2. ควรทำการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบการใช้เวลาว่างของพนักงานในองค์กรธุรกิจการเงินด้วยกัน เช่น ตลาดหลักทรัพย์ ธนาคาร บริษัทเงินทุน เป็นต้น
3. ควรทำการศึกษาวิจัยโดยเพิ่มตัวแปรมากขึ้น เช่น รายได้ วุฒิการศึกษา ทำเลที่พักอาศัย ของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- คำรณ มาลาคำ. (2546). การใช้เวลารว่างของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในกลุ่มโรงเรียน
สหวิทยาเขตวิภาวดี สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ วท.ม.
(การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- จรินทร์ ธานีรัตน์. (2528). นันทนาการชุมชน. กรุงเทพฯ. โอเดียน.
- ชัยณรงค์ สุวรรณสาร. (2528). การบริหารเวลา. กรุงเทพฯ. ประชาศึกษา.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2534). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ดำรง ดาราศักดิ์. (2525). สันทนาการขั้นนำ. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2550). ประวัติความเป็นมา. สืบค้นเมื่อ 20 ต.ค. 2550; จาก
<http://www.set.or.th>.
- ทองสุข สัมปหังสิต. (2531). การใช้เวลารว่างด้วยการออกกำลังกายของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธัญญารัตน์ วงษ์สมัย. (2542). การใช้เวลารว่างของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยาย
โอกาสทางการศึกษา จังหวัดสระบุรี. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิธิพัฒน์ เมฆขจร. (2540). การศึกษาการใช้เวลารว่างของนักศึกษาที่เป็นนักกีฬา มหาวิทยาลัย
ศรีปทุม กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปธาน สุวรรณมงคล. (2533, มกราคม-กุมภาพันธ์). นักบริหารกับสิ่งที่ทำให้สูญเสียเวลา. วารสาร
ข้าราชการ. หน้า 80.
- ประพันธ์ศิริ ไชยชนะใหญ่. (2527). นันทนาการ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสันทนาการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปัทมา จิตรปรีดากร. (2547). สภาพและปัญหาการใช้เวลารว่างของประชาชนในชุมชนแออัด
คลองลำปัก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมและสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ:
สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชรา เทียมเพ็ชร. (2548). การศึกษาการใช้เวลารว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในสถาน

- ศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตตรวจราชการที่ 3. ปรินูญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
ฟอง เกิดแก้ว. (2527). การจัดการเพื่อนันทนาการสำหรับนิสิตและนักเรียนส่วนใหญ่ใน
สถาบันการศึกษา. วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและนันทนาการ. หน้า 33-35.
เมธี ปลัณธนานนท์. (2528). เทคนิคการบริหารเวลา. วารสารมิตรครู.
มานะ หมอชาติ. (2540). การใช้เวลาว่างเพื่อการออกกำลังกายของนักเรียนนายเรืออากาศ.
ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
รัชนี ลาซโรจน์. (2527). การใช้เวลาว่างและนันทนาการของวัยรุ่น. เอกสารการสอนชุดวิชา
พัฒนาการวัยรุ่นและการอบรม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพฯ:
อักษรเจริญทัศน์.
วิมาน จิวเจียม. (2529). การบริหารเวลา. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ. เอกสารการสอน.
วิรัช สงวนวงศ์วาน. (2533, มิถุนายน). การบริหารเวลา. จุฬาลงกรณ์ปริทัศน์. 19(49): 44.
วิรุฬห์ แสงเรือง. (2549). ศึกษาการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร
ในกลุ่มสำนักงานเขตที่ 4 กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการ
นันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
วิวัฒน์ พวงมะลิ. (2533). เทคนิคการบริหารเวลา. วารสารการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
ศึกษานิเทศก์, กระทรวง. (2539). แผนป้องกันสารเสพติดของกระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2540-
2544). กรุงเทพฯ: องค์การคุรุสภา.
สมชาย ไวยากรณ. (2549). ศึกษาการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของวัยรุ่น
ชุมชนเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
สมชาย ศุภชาติ. (2532, กรกฎาคม-กันยายน). เวลา-มาตรวัดความสำเร็จของธุรกิจสมัยใหม่.
วารสารบริหารธุรกิจ. 13(51): 38.
สมิทธิชาติ จิตุมาศ. (2549). ศึกษาการใช้เวลาว่างในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของ
บุคลากรกรมสวัสดิการทหารบก. ปรินูญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
สัมพรณี เสตสุบรรณ. (2549). การใช้เวลาว่างที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นปีที่ 3 โรงเรียน
เทพศิลา เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
สมบัติ กาญจนกิจ. (2533). นันทนาการชุมชนและโรงเรียน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
_____. (2535). นันทนาการชุมชนและโรงเรียน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
_____. (2542). นันทนาการชุมชนและโรงเรียน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- _____. (2544). *นันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุขใจ น้ำผุด. (2536, มกราคม-กุมภาพันธ์). ค่าแห่งเวลา. *วารสารข้าราชการ*. 38(7): 44-45.
- อัศวิน มณีอินทร์. (2547). *การศึกษาการใช้เวลาว่างของนิสิตที่พักอาศัยในหอพักของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. ปริญญาโท วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อำนาจ เณรรักษา. (2548). *ศึกษาการใช้เวลาว่างของนักเรียนและนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร*. ปริญญาโท วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เอนก หงษ์ทองคำ. (2542). *นันทนาการกับสังคม*. (เอกสารประกอบการสอน). กรุงเทพฯ: คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Blair, G. Mayers. (1964). *Psychology of Adolescence for Teacher*. New York: McMillan Co.
- Brown, K. Ann. (1995, May). Measuring Elementary School Teachers Job Satisfaction, Perceived, Amount of Leisure, and Leisure Satisfaction. *Dissertation Abstracts International*. 55(11): 3413 Dai-A.
- Cronbach, Lee, J. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. 3rd ed. New York: Harper & Row.
- Hood, Coleen Deyell. (1993, March). Family Functioning and Adolescent Leisure Patterns. *Dissertation Abstracts International*, 53(9):3363 Dai-A
- Kaplan, Max. (1975). *Leisure; Theory and Policy*. New York: John Wiley & Son, Inc.,
- Kivel, Belt Dana. (1996, September). "In on the Outside, Out on the Inside: Lesbian/Gay/Bisexual," *Dissertation Abstracts International*. 57(3):1322 Dai-A
- Krejcie, Robert V.; & Darly W. Morgan. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3): 607-610.
- McDowell, Linda Lee Goette. (1996, November). Leisure Recreation Preferences and Practices Among Adolescents with and Without Mental Retardation. *Dissertation Abstracts International*. 56(11): 435-A.
- Nash, Jay B. (1995). *The Philosophy of Recreation and Leisure*. St.Louis: G.U. Mosby Co.
- Nisbet, Rebecca Seal. (1995, May). Recreation and Leisure Programming at the High School Level for Individuals with Mild or Moderate Mental Retardation. *Dissertation Abstracts International*. 55/n: 3475 Dai-A.
- Plato Cited by Edith L. Ball and Robert E. Ciprino, (1978). *Leisure Services Preparation*, (N.J.). Prentice-Hall Inc., Englewood cliffs. p. 3.

Raymore, Leslie Ann. (1994, August). The Tradition from Adolescence to Young Adulthood: Predictors of Leisure Behavior. *Dissertation Abstracts International*. 56(2): 702. Dai-A.

The Grolier International Dictionary Volume Two. (1979). *Pan-American Copyright*. *Conventions in Maynard* Massachusetts.

Uris, Auren. (1970). *The Turned On Executive; Building Your Skills For Management Revolution*. New York: McGraw-Hill.

Watson, James Franklin. (1997, Jan). The Impact of Leisure Attitude and Motivation on the Physical Recreation Leisure Participation Time College Students. *Dissertation Abstracts International*. 48(10): 1080-A.

Weiskopf, Donald C. (1975). *A Guide to Recreation and Leisure*. Massachusetts: Allyn and Bacon.

Widmer, Mark Alan. (1994, April). Measuring Ethical Behavior Leisure from and Aristoteilan Foundation. *Dissertation Abstracts International*. 54(10): 3875 Dai-A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง ศึกษาการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาข้อมูลการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์
2. แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว
 - ตอนที่ 2 การใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ
3. โปรดตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดทุกข้อ ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ ผลของข้อมูลจะใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ซึ่งจะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อหน้าที่การงานของท่านแต่อย่างใด และจะเกิดประโยชน์ต่อบุคลากร ทุกคนโดยส่วนรวม
4. เวลาว่าง หมายถึง เวลาที่เป็นอิสระของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์หลังจากการปฏิบัติงานประจำวันและว่างจากภารกิจอื่นๆ หลังเลิกงานในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ตั้งแต่เวลา 17.00 น. เป็นต้นไป
5. ระดับปฏิบัติ หมายถึง จำนวนครั้งที่ใช้เวลาว่าง
 - 5.1 ปฏิบัติเป็นประจำ หมายถึง การใช้เวลาว่างทำกิจกรรม 4-5 วัน ต่อสัปดาห์ หลังเลิกงานในวันจันทร์ ถึงวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 17.00 น. เป็นต้นไป
 - 5.2 ปฏิบัติบ่อยครั้ง หมายถึง การใช้เวลาว่างทำกิจกรรม 2-3 วัน ต่อสัปดาห์ หลังเลิกงานในวันจันทร์ ถึงวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 17.00 น. เป็นต้นไป
 - 5.3 ปฏิบัติบ้าง หมายถึง การใช้เวลาว่างทำกิจกรรม 1 วัน ต่อสัปดาห์ หลังเลิกงานในวันจันทร์ ถึงวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 17.00 น. เป็นต้นไป
 - 5.4 ไม่ปฏิบัติ หมายถึง ไม่ได้ใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรม หลังเลิกงานในวันจันทร์ ถึงวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 17.00 น. เป็นต้นไป

นายรอด บินหมัดหนี่
นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย X ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความจริง

1. เพศ ☐ ชาย
☐ หญิง
2. สถานภาพ ☐ โสด
☐ สมรส
☐ หย่า หม้าย แยกกันอยู่
3. ตำแหน่งงาน ☐ ผู้จัดการ
☐ หัวหน้างาน
☐ พนักงาน

ตอนที่ 2 การใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้ สอบถามเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างของท่าน โดยทำเครื่องหมาย
ถูกลงในช่องตัวเลือกที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ประเภท	ระดับปฏิบัติ			
<u>กิจกรรมออกกำลังกาย</u>	ปฏิบัติเป็นประจำ (4-5 วันต่อสัปดาห์)	ปฏิบัติบ่อยครั้ง (2-3 วันต่อสัปดาห์)	ปฏิบัติบ้าง (1 วันต่อสัปดาห์)	ไม่ปฏิบัติ
1. เล่นฟุตบอล				
2. เล่นบาสเกตบอล				
3. เล่นเทนนิส				
4. เล่นแบดมินตัน				
5. เต้นแอโรบิค				
6. ติ๊กอล์ฟ				
7. วายน้ำ				
8. เดินและวิ่งออกกำลังกาย				
9. เล่นโบว์ลิ่ง				
10. ฝึกโยคะ				
11. ปั่นจักรยาน				
<u>กิจกรรมพักผ่อนอยู่กับบ้าน</u>				
12. ร้องเพลง				
13. อ่านหนังสือ				
14. ดูโทรทัศน์				
15. ฟังเพลง				
16. สวดมนต์				
17. เลี้ยงสัตว์				
18. ทำงานบ้าน				
19. เลี้ยงดูบุตร				
20. เล่นเกมคอมพิวเตอร์				
21. สะสมสิ่งของ				

ประเภท	ระดับปฏิบัติ			
	ปฏิบัติเป็นประจำ (4-5 วันต่อสัปดาห์)	ปฏิบัติบ่อยครั้ง (2-3 วันต่อสัปดาห์)	ปฏิบัติบ้าง (1 วันต่อสัปดาห์)	ไม่ปฏิบัติ
<u>กิจกรรมพักผ่อนนอกบ้าน</u>				
22. เดินห้างสรรพสินค้า				
23. สังสรรค์บ้านเพื่อน				
24. ชมภาพยนตร์				
25. สังสรรค์แหล่งบันเทิง				
26. พาลูกไปเรียนพิเศษ				
27. เข้าวัดฟังธรรม				
28. เยี่ยมเยียนลูกค้า				
<u>กิจกรรมท่องเที่ยว</u>				
29. เที่ยวสวนสนุก				
30. เที่ยวสวนจตุจักร				
31. เที่ยวทะเล				
32. เที่ยวชมโบราณสถาน				
33. เที่ยวสวนสัตว์				
34. เที่ยววนอุทยาน				
35. เที่ยวน้ำตก				

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

กิจกรรมออกกำลังกาย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมพักผ่อนอยู่กับบ้าน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมพักผ่อนนอกบ้าน

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมท่องเที่ยว

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อ	นายจุมพล ลัมพาภิวัฒน์
ตำแหน่ง	อาจารย์
สถานที่ทำงาน	ภาควิชาสันทนการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ชื่อ	นายพนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์
ตำแหน่ง	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน	ภาควิชาสันทนการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ชื่อ	นางกนกวดี พึ่งโพธิ์ทอง
ตำแหน่ง	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน	ภาควิชาสันทนการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ชื่อ	นางสาววรุณี ลิขิตธีรฤทธิ
ตำแหน่ง	รองผู้จัดการ
สถานที่ทำงาน	ฝ่ายการพนักงาน บริษัทหลักทรัพย์ พัฒนสิน จำกัด (มหาชน)
ชื่อ	นายพรเอนก รัตนะ
ตำแหน่ง	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
สถานที่ทำงาน	ฝ่ายทรัพยากรบุคคล บริษัทหลักทรัพย์ สินเอเซีย จำกัด

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายรอด บินหมัดหนี
วันเดือนปีเกิด	9 พฤษภาคม 2510
สถานที่เกิด	อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1138 หมู่บ้านรามอินทราเนิเวศน์ ซอย 67 ถนนรามอินทรา แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ผู้อำนวยการ ฝ่ายทรัพยากรบุคคลและธุรการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัทหลักทรัพย์ นครหลวงไทย จำกัด
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2523	ประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนวัดคูเต่า ตำบลแม่ทอม อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2529	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2532	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) รัฐศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จังหวัดปัตตานี
พ.ศ. 2551	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ